

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: VÉSZI JÓZSEF.
Felelős szerkesztő: BRAUN SÁNDOR.
Kiadja: A SZERKESZTŐSÉG.

Egész évre 28 k., (14), 1/2 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

Suttogások.

Budapest, április 28.

(s.) Suttogásokat, pletykákat, halkán, lopva elejtett gyanúsításokat a parlamenti harc állandó fegyvervé avatni: eddig szokatlan volt a magyar politikai életben. Megtörtént bizony, hogy a csaták hevében, mikor izzott a szenvedély innen is, túl is, mikor az indulat elvesztette a fékét és a higgadt megfontolás ellenőrző erejénél nagyobb volt a harag viharzó energiája: elröppent egy-egy gyanúsítás; megtörtént, hogy az argumentumok szikrázó pengéi közé nagyhirtelen belopódzott a rágalom fulánkja is. De ez szörványos jelenség volt eddig és az abuzusból sohasem lett járvány. A közelmúlt elkeseredett harcaiban, amelyek a magyar parlamentarizmusnak egy beteges periódusát jelzik, sok dolog történt, amire nem szívesen emlékszünk vissza; de a *suttogó* rágalom, a célozgató, settenkedő, orozva besurruló gyanúsítás nem lett mindennapi fegyvertípus. Nem, még akkor sem. A magyar parlamentben még a rágalomnak is megvolt eddig az a tulajdonsága, hogy nyíltan lépett föl, nem burkolt célzások alakjában, nem kapaszkodva folyosói suttogásokba és nem menekülve a szintaxis és retorika középiskolai szabályai szerint gondosan megszerkesztett alattomos körmondatok mögé.

És nem volt eddig szokásos soha, a magyar parlamentarizmus leggyászosabb korszakában sem, a folyosói diskurzusoknak a Ház ülésén való állandó feltalálása. Volt egy hallgatóság elismert, mert a jó izlésből és a fegyelmezett erkölcsi felfogásból természetesen következő tilalom, amely visszatartotta a törvényhozás tagjait attól, hogy suttogásokkal, folyosói és egyéb magánbeszélgetésekben elejtett meg-

jegyzésekkel hozakodjanak elő az ország színe előtt, pláne rendszeresen.

Legújabbán kezd csak lábrakapni az a szokás, hogy a Ház vitájában az egyik párt szónokai állandóan suttogásokból, félhangosan elejtett pletykákból táplálkoznak és eszükbe sem jut, hogy a vitatkozásnak ezzel a perverz módszerével mennyire lealacsonyítják a törvényhozás nivóját és úgy látszik, nem is gondolnak arra, hogy ezzel restelni való dologt cselekszenek. Dehogy restelik, hiszen még dicsekszenek is vele. A néppárt lapja ma büszkélkedve említi, hogy az *Adria-vita* nem fogy ki a suttogásokból; hogy a folyosón állítólag szabadelvűpárti képviselők suttognak és a néppárt elég maliciózus ezekre a suttogásokra *gyengéd célzásokat* tenni a Házban.

Suttogások és gyengéd célzások. Ez az, ami olyan különösen hat miránk. A suttogásokat — őszintén szólva — mi nem halljuk. A néppártnak nyilván érzékenyebbek a fülei. De a gyengéd célzásokat napról-napra hallanunk kell, szombaton pedig már egy kissé ki is vetkőzte *gyengéd* mivoltukból, annyira, hogy *Szél* Kálmán miniszterelnöknek alkalma volt lefűlelni és agyontaposni közülök a legmérgeesebbiket. Erre az erővel és férfias nyugalommal, nyiltággal teljes felépésre azt hittük, bizonyos restelkedés lesz a válasz az ultramontán csapatban. Csalódtunk. Ez a föltevésünk szerfölött megtisztelőnek bizonyult. Abban a társaságban, úgy látszik, nem szokás restelkedni. Egy ilyen lesújtó erkölcsi vereség után *dicsekvés* hangzik felénk onnan tülről. Erre a dicsekvésre aztán igazán nem lehet más válaszuk a hideg sajnálkozásnál. Sajnáljuk a néppártnak ezt a beteges megtévelyedését. Am van benne egy

megnyugtató momentum is. Ez a metódus, amelyet a néppárt a maga parlamenti viselkedésében állandósított, annyira idegenszerű, annyira távol esik nemcsak a magyar parlamentnek minden eddigi hagyományától, de mindentől, ami magyar, hogy ennek is siettetnie kell a magyar nép teljes kijózanodását, végleges megcsömörlését még ott is, ahol ideig-óráig hatni tudott a néppárti maszlag. Ennek a hatásnak a kedvéért megadással tőrjünk a néppárti izlés garázdálkodását. A néppárt beteges tünete a magyar közéletnek. Úgy látszik, ezek a suttogások hozzátartoznak a betegség rendes lefolyásához. Hát essünk túl rajta.

Korányi-Frigyes ünneplése.

Budapest, április 28.

A pályatársak szép hódolata után a budapesti tudomány-egyetem ünnepelte ma Korányi Frigyes, a nagynevű orvostanárt, akit európai híru tudásáért, a hazai embervédelem terén kifejtett lángelkű munkásságáért méltán mondott Magyarországnak első orvosának a királyi orvosegyesület díszoklevele. A magyar tudományos világ csak önmagát tisztelte meg, a mikor oly fölemelő módon rótta le halálját Korányi iránt, aki egyetemünkön negyven éve munkálkodva oly orvosi nemzedéket nevelt föl, amelynek kezében reményteljesen látjuk fejlődni a magyar faj konzerváló erejét. A mai ünnepen nyújtotta át az ünneplés tudósának az orvoskar dékánja a jubiláris aranyoklevelet, amely egy letűnt félszázad fáradhatatlan munkásságának elismerése. Az ünnepet, amelynek fényét a közélet sok kitűnősége élén *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter megjelenése is emelte, megelőzte a

REGÉNY.

Cine mintye.

— REGÉNY. —

Írta: DÓZSA ENDRE.

(39)

— És kiknek kegyelettel őrzött emlékét kiszórni, felégetni készülsz. Ugyan ne te tedd magad, ne keresd a jogcímeket. A gyáva alaptermészet erőszakoskodása ez. De csak addig erőszakoskodol, míg a hármasszor itt áll a ház előtt. Ez a ház az enyém is. Ha annyira bánatnak régi emlékeink, hagyjátok itt e házat, építsetek magatoknak az új arisztokráciához méltó új palotát.

— Ez mind bolond beszéd. Jön a diesőséges császár, a hódolat iránta árnyéktalan fényt követel. Amit rendelkeztem, azt vissza nem vonom. Ha nem tetszik, segíts rajta! Fogd meg a pallér kezét, verekedj össze a munkásokkal, dobd le az erkélyről, a szobákból, az épület elől a vas-kapcsolókat felállított állásokat.

— Ha... ha... ha... kacagott a grófné — dobd le hát! De nehogy rád ragadjon a kulimász...

Heinrich is nevetni kezdett.
— Ez a toporzékolás nagyon mulatságos.
Zelmának a tehetetlenség érzete, a vörög sértő guny, a káröröm, amit Rodvitz grófné arcán látott, mind a szívére szállt. Halkan inkább önmagának, mint rokonainak, összekulesolt kezekkel tette meg a fogadást:

— Csakis a régi emlékeink azok, mik még házatoknál tartanak; a jelen perében eltűnnek ezek is, a ti otthonotok nekem nem otthonom, idegenek lesztek, kiket nem ismerek és idegen leszek teljesen

nektek én... Elhagynom házatokat, hol úgy sem találtam soha szeretet.

— Szeretném tudni, hová mész? — szól fanyarul a grófné. — Hisz nincs rokonod más, mint egy pár száz paraszt oda lent a medvék országában. Nincs jóakaród, ha csak nem mész a börtönbe megosztani a szalmazsákokat, vagy az „egyetlen férfi”-hez, Radniszkyhez, második feleségnek...

Zelma kipirult a sértésre.

— Nem olyan ember Radniszky, akinek két felesége lehet és nem én vagyok az a nő, aki kétes helyzetek kalandjaira kapható. — Elfordította arcát a grófnétól s csak bátyjának beszélt. — A fészkéből kizavart fecske visszazáll a régi hazájába, oda megyek én is... Isten engem úgy segítjen!...

— De hát ugyan kihez? — kérdezte kétkedve Heinrich báró...

— Ha tudni akarod — szól gondolkozva Zelma — neked megmondhatom, Lévy Eliáshoz...

— Lévy Eliáshoz? ... — esodalkozott Heinrich báró — de hát ki az neked?

— Hogy ki az a Lévy Eliás? ... egyike a régi arisztokráciának. Annak az arisztokráciának, amelyet a jó szív, becsületes lélek, nem a fejedelmek kegye, udvaroncok tapsa teszen arisztokratává. Egy hosszú élet áldásos működése és ez áldásos működésnek ezer aranyzála köti össze öt embertársával. Uralkodik ő igen sokak felett, kiknek alázatos szolgálja, de kiknek lelkében egy alázatos szolgálta érdeme szerint felmagasztosul. És ki Lévy Eliás nekem? ... Az, aki Galambodinak... Ő maga mondta így: „az öreg Eliás zsidó... ki ott született a kertjük alatt, felszedte emberszeretettük morzsáit, e morzsákat három vemzedéken át gyűjtötte szívébe és most boldog, hogy fizetheti a kamatokat.” En láttam, hogy fizeti... Abból megíthetem, mi tőkéje lehet a jószágának, a szeretetnek nála. Több jut nekem ebből, mint amennyi eddig nálatok jutott!

— És hát mi vezetne éppen hozzá?
— A hármasszor és szobor, — emlékezete elődeinknek. Az a hagyomány, melynek Eliás ott volt bölcsőjénél, melyet ő anyai szeretettel ápolt, oly kitartó szívóssággal védelmez maig is és amely neki megadja a sugallatot, úgy irányítani sorsomat, hogy az lelkivilággommal összhangban legyen...

— Egyenes utja az elzűlésnek — szólott ajkbiggyesztéssel Rodvitz grófné — előkelő eladó lányból, ócska eladó portéka...

Zelma alig valamennyire meghajította fejét bátyja előtt és szó nélkül távozott...

A hátramaradtu házaspárnak nem volt szava egymáshoz, mindenik csak saját gondolatával volt elfoglalva és e gondolatok nem egy csapáson jártak.

A grófné szólalt meg előbb.

— Ha a lejtőn haladni hagyjuk, hamar árokba jut és talán az volna legjobb, megmenteni a család tisztességes nevét...

— Hogy képzeltetsz ilyet... éppen most gondoltam a módzatokra, hogy lehetne megmenteni. Ha Djerbulesku megkérné? ... De mának és a lejtőn visszatartani nem tudom... Meg kell törnöm makrancosságát, akkor talán... Hát ha tehetne valamit az a Lévy Eliás, hisz a zsidó jó pénzért mindenre kapható.

A komornok jelentette, hogy az előszobában egy öreges zsidó ur féle ember várakozik. Lévy Eliásnak mondja magát, a báró ural óhajtaná beszélni.

— Soha jobbkor! — kiáltott fel Heinrich báró. — Ambar nem tudom sem azt, hogy ő mit akar velem, sem azt, hogy én mit akarok vele. Hagyj magunkra, a zsidókkal való érintkezésnél jobb, ha nincsen tanu.

A grófné távozott, de a szomszéd szobaajtónál megállt hallgatózni.

(Folytatása következik.)

szanatoriumegyesület gyűlése, amely éppen *Korányi* agitációjára egy igazán üdvös intézményt alkotott az ombervédelemnek.

Az ünnep részleteiről a következő tudósításunk számol be:

Korányi Frigyes főrendiházi tag, egyetemünk nagyhirű tanára, jubileumának ünnepségei vasárnap zajlottak le a magyar közélet kitűnőjeinek, a tudományos világának és a magyar társadalomnak részvétele mellett. Az ünnepség délelőtt tíz órakor kezdődött a magyar általános biztosítói-társaság palotájának dísztermében, ahol a *szegénysorsú tudósok szanatoriumegyesületének* igazgató-választmánya gyűlt össze.

Báró *Harkányi* Frigyes elnök üdvözölte előnök *Korányi* tanárt, a tudóvszéllel küzdelem nagynevű harcosát hazánkban. Azután dr. *Kuthy* Dezső egyetemi magántanár mondott ünnepi beszédet, kiemelve, hogy *Korányi* Frigyes nagy alkotásai közt alig lehet nagyobb jelentőségű. etnikailag meghatóbb, mint a tudósvadadás ellen hangoztatott harci rajdja.

Ornódy Vilmos igazgató-tanácos erre felolvasta és átnyújtotta az ünnepelt tudósának a *Korányi* Frigyes-egyleti alapító-oklevelét. A 10.000 koronás ágy-alapítvány összegét az egyesület tagjai szereztek össze gyűjtés útján a jubileum alkalmára. Ez összeg kamataiból évente egy szegénysorsú tudósok 3 hónapig teljesen ingyen részesül ápolásban a megnyílt Erzsébet-szanatoriumban.

Korányi Frigyes meghatottan mondott köszönetet az egyesület igazgató-tanácsának, és örömet fejezte ki afülfött, hogy a szanatorium-egyesület tagjait oly lelkes buzgalom vezeti munkájában.

Az ünnepség előző része a tudomány-egyetem dísztermében folyt le, ahol a nagy tudós ünnepelésére előkelő közönség gyűlt össze.

A díszhelyeken ültek: *Wlassics* Gyula közoktatásiügyi miniszter, *Perceál* Dezső a képviselőház elnöke, *Zsilinszky* Mihály államtitkár, *Daniel* Gábor a képviselőház alelnöke, báró *Eötvös* Lóránd az Akadémia elnöke, *Szalay* Imre, *Rakosi* Jenő *Chyzer* Kornél, *Viola* Imre főv. tanácsos, *Schermann* és *Magyarovits* tiszti főorvosok báró *Harkányi* Frigyes, a hadsereg részéről *Bernolák*, *Hódolat*, *Kalcsics*, *Neuber*, *Makay* vezértörzsorvosok, *Szilágyi* és *Kunze* törzsorvosok, az egyetem összes tanárai, a hallgatók, továbbá a jubiláns családja felesége, fia és leányai, *Daniel* Gáborné és *Sós* Elemérné.

A terem közepén álló emelvényen a díszasztalnál foglaltak helyet az egyetemi tanács tagjai, élükön dr. *Kisfaludy* A. Béla rektorral. Minden tagja az egyetem jelvényét viselte s a dékánek mellett állottak az egyetem díszruhás pedellusai. Külön helyen állt a kolozsvári tudományegyetem küldöttsége. A karzatokat az orvostanhallgatók foglalták el.

Az ünnep kezdete előtt a rektori teremben *Wlassics* Gyula közoktatásiügyi miniszter az egész tanári kar jelenlétében hosszabb beszéddel üdvözölte a jubiláns lelkes szavakban méltányolva őt, mint tudóst és tanárt. Elért fényes eredményeihez és sikereihez a legmagasabb elismerés hangján gratulált egy a saját, mint a kormány nevében.

Korányi Frigyes méltéval meghatva mondott köszönetet a miniszternek megismeréséért.

A gyülekezet ezután vonult be az aulába a hol dr. *Kisfaludy* A. Béla az egyetem rektora megnyitotta az ünnepélyt, melyre küldöttség hívta meg a jubiláns. akit a terembe lépésekor riadó éjzenés fogadott. *Kisfaludy* rektor lendületes beszédben üdvözölte a jubiláns. közülvén vele, hogy az egyetem tanácsa a fészázados évtoruló alkalmából jubiláris aranyoklevellel tüntette ki az ünnepeltet, melynek átadását dr. *Bókay* Árpád orvoskari dékánt bízta meg.

Bókay dékán szép beszéd kíséretében nyújtotta át a remek kötetű, zománcal díszített, aranypecsétes díszoklevelét. Dr. *Buday* Kálmán, a kolozsvári egyetem orvoskari dékánja, a testvéregyetem üdvözléti tolmácsolta.

Korányi Frigyes erre lendületes beszéddel válaszolt.

Visszatekint tanári tevékenységének harmincöt esztendejére és azokat a változásokat eseteli amelyek ezen idő alatt az orvosi tudomány terén történtek. A fejlődést bámulatosnak mond a nálunk is, ahol százados mulasztásokat kellett pótolni és magyar nemzet orvosi fejlődését teremteti. Azok, akiknek körébe most 35 évé belépett, elképzelték még a mai napon is ilyen gyászos, váratlan, esemény hatása alatt áll a kar. De ha változást is a személyek, most fiatalabb karfarsai között tovább őt a tudományos és hazafias szellem és emelt homlokú mondhatja, hogy a nagy és nehéz feladatokból a budapesti egyetem orvosi kara sohasem nézte hátra a végezt munkára, hanem mindig előre a végzendőkre: kivette magának az oroszlanrészt. Emelő érzéssel lesz benne a tudat a jövőben is, hogy élete fázisát ebben a tanári testületben tölthette el. Hálás köszönetet mond a mai óváciért.

Majd az egyetem rektorához és tanácsához fordulva, köszönetet mond, hogy megemlékeztek arról, hogy egykor szerencsés volt az egy egyetem rektori méltóságát viselni és hogy most orvostudói főválatásának 50-ik évtorulóján jubiláris oklevelét olyan kitűnő egyetemi ünnepség keretében szolgáltatták ki. Elettének magasztos pillanatt képezi ez, főleg azért, mert lelki személele idézi azt a hatalmas átalakulást, amelyben fölválasza őta az egyetem keresztül ment, Azán így folytatva:

— Főválatásom idején egy néma fájdalomba

merült országnak önállóság nélkül való egyetemén még hazai nyelvünk uralma sem jutott jogosultságra az előadásokat csak részben tartottak magyarul és mellette németül is, sőt régebben még három nyelven. Idegen nyelvű formula hangzott el főválatásom: "Recipio Te in doctorem!" Ma egy dicsőregezen uralkodó alkotmányos király alatt, teljes önkormányzati jogát és gazdag éteretjé élvező ország autonom egyeteme magyar szavak kíséretében nyújtja nekem át ezen díszes jubiláris oklevelét. Köszöni ezt az egyhangú határozatot és kívánja, hogy az egyetem a jövőben is termékeny talaja legyen a tudományoknak és zászlóvivője Magyarországnak.

A lelkes éjzenéssel fogadott beszéd után dr. *Kéty* Károly egyetemi tanár a jubiláns volt tanítványai és segédei nevében beszélt és végül kezét szorított „a legfiatalabb kollégával” e szavakkal: *Recipio Te in doctorem!* Aztán a nap emlékére átnyújtotta az ünnepélyre vert kettős aranyérmét, melynek egyik felén a jubiláns dombormívű arcképe és a másik felén allegorikus csoportolat van. Az érem felirása: *Fredéricko Korányi de Tolcsa per lustra X. med. doctori grati discipuli. — Aegrotis Salus 1851—1901.*

Kéty beszédére *Korányi* meleg hangon válaszolt.

Ezután *Navratil* Dezső, az orvostanhallgatók segítőegyesületének elnöke az ifjúság nevében lelkes beszédet mondott s piros szalagos babéragyat nyújtott át az ünnepeltnek, aki hazafiságra buzdította tanítványait.

Kisfaludy rektor záróbeszéde után a szép ünnep déli egy órakor véget ért.

A *vöröskereszt-egyesület* nevében gróf *Csekonics* Endre üdvözlő iratot küldött *Korányi* Frigyesnek, aki az egyesület szervezése óta élén állott a vöröskereszt-egylet egészségügyi tanácsának, mely általánosan elismert sikereit első sorban vezetője bölcsességének, ügyszeretetének és kitartásának köszönheti. Dr. *Hankó* Károly elnök, a pozsonyi orvos-természettudományi társulat nevében küldött üdvözlőt.

Üdvözlőt küldtek még: *Nagy-Kálló* közszeg, mint *Korányi* tanár szülővárosa, Győr városi és Győr-megyei orvosi szövetkezet nevében dr. *Petz* elnöke, Rimaszombat és Gömörmegye orvosegyesületei nevében dr. *Löcherer* és dr. *Kármán*, a szegedi orvos-egyesület nevében dr. *Balassa* Péter.

HIREK.

Budapest, április 28.

— BUDAPESTI NAPLÓ. Április 30-án

uj előfizetés nyílik a Budapesti Naplóra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejár, méltóztatassanak a megújításról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— A király itthon. A király ma az egész napot a palotában töltötte. Reggel fél 8 órakor *Kanter* Károly apát udvari plébános csüdes misét mondott, amelyet az oratóriumból végighallgatott ő felsége is.

— *József Ágost Pannohalmán.* Mint *Kisjénő*ről táviratoztak, *József Ágost* főherceg és neje több napi eszerkezés után ma este tíz órakor *Alesuthra*, illetőleg *Fehér* Ipoly látogatására Pannohalmára utaztak. Augusztia főhercegnő nevenapja alkalmából a kegyuri templomban fényes mise volt, amelyen jelen voltak *Libits* jészagigazgató vezetésével az uradalmi tiszti kar, a hatóságok fejei, valamint nagyszámú díszítvált közönség. *Kisjénő* közönsége a főhercegnőt óvációban készült részesíteni, ez azonban a főhercegek kívánságára a gyász miatt elmaradt.

— *Bucsu* a *Józsefvárosban.* A főváros egyik legnagyobb kerületének, a *Józsefvárosnak* tartották meg ma a régi, hagyományos szokáshoz híven élénk részvétel mellett, verő ényes időben a bucsut. Az ünnep egyházi része reggel 7 órakor kezdődött a plébánia-templomban csendes misével. Ezután több szentbeszéd s mise volt még. Tíz órakor tartották meg a zenés nagymisét, amelyen a szertartást *Kanovics* Béla Mór apátplébános végezte. Délelben ebéd volt, amelyen a kerület előjáróságának tagjai s sok tehető és előkelő polgár vett részt. A *Mária Terézia*-térén tőmődék sátor volt föllálítva, amelyek között a szép időben késő estig nagy tömegekben hullámzott a nép.

— *Laufenauer* Károly halála. A tudományegyetem és az orvosi intézetek háziról fekete lobogó hirdeti a kiváló pszihiáternek elhunytával a magyar tudományt érte. Az elhunyt professzor holttestét tegnap délután kivitték az orvostani intézetbe, ahol kivétel nincsen más halott, mert négy álló napja egyetlen egy olyan haláleset most fordult elő fővárosunkban, amely boncolást tett volna szükségessé. A professzor holttestét ma délután boncolták föl *Ajtay* K. Sándor, *Genersich* Lajos tanárok, dr. *Atay* Istvan, dr. *Gundau* István, dr. *Miköz* Lajos és dr. *Eötvös* Dezső

segédkezdésével. Az orvosok megállapították, hogy a tanárt régi szivbaja ölte meg. Boncolás után a holttestet az *Entreprise* emberei fekete üveglapos érekkoporsóba tették s a fővároszéki orvostani intézet régi hullaházában helyezték léposzótesz ravalatra, amelyet fekete posztóval vontak be s délszaki nővényekkel körült. Onnan lesz a temetés hét óra délután fél 4 órakor.

A belvárosi polgári kör elnöksége főlkéri a kör tagjait, hogy *Laufenauer* tanár temetésén, aki a kör egyik alapítója és igazgatója volt, testületileg jelenjenek meg.

— *Két újságíró temetése.* Ma délután helyezték örök nyugalomra *Aldor* Armin újságíró kollégánkat, akit legszebb iférikorában ragadott el tőlének a kórlehetlen halál. Csakláján kívül a *Budapesti Újságírók Egyesülete*, a *Pázmány-Egyesület* és a *Magyar Állam szerkesztősége* testületileg jelentek meg s ott voltak az elhunyt ismerősei és jó barátai nagy számmal. Az egyházi szertartást *Novák* István erzsébetvárosi lelkésze végezte *Cenner* Lajos és *Schmidt* Ferenc segédkezdése mellett s a gyászház udvarán szomorúan hangzott fel az operaház tagjaiból alkotott kórus *Circum dede-runtja*, majd a magyar halotti ének.

Azán *Vézi* József, a *Budapesti Újságírók Egyesületének* elnöke lépett a koporsóhoz, s következőképp beszözte a halottunkat:

Te szürke ember, akinek koporsója köré gyűltünk hű barátaid s bajtársaid, igaz szeretettel és mélységes bánattal veszünk tőled bucsut. Főfikorod delén görnyedt aggasztán voltál. Mi görnyesztett meg? Az újságíró nehéz munkája. Fürtéidet galamböszre idő előtt mi festette? A szegénység szölte gond. Az a munka volt a te élelet tartalma. Ez a gond, ez a szegénység volt a te élelet ékesége. A közérdekért, a mások érdekeért küzdötted te harcaidat, nemes bajtársunk, és szegény maradtál, mert a magad hasznát sohse néztél. Mocsokoltalan kezédből hogy kiütötte a pennát a halál, most özvegved s árváid mellett itt gyászolunk mi is, testvéreid az ideális munkában, osztályosaid az ideális szegénységben. Bucsuzóul azonban fogadalmat teszünk te holt kezébe: özvegved s árváid nem maradnak istáp nélkül utánad. A mi hűségünk oltalma alá veszem im családodat. Gyámoltói leszünk özveggednek, apái leszünk, apállan árváidnak. Ezt fogadják meg bucsuzóul újságíró-társaid. S most isten veled. Egyházaod könyörgéséhez esatolom barátaid fohászát: Pihenj békességben!

Szem nem maradt szárazon a beszéd alatt; különösen mély hatást gyakorolt a gyászoló közönségre amikor az elnök fogadalmat tett, hogy az újságírók gondoskodni fognak pályatársuk özveggyéről és árváiról. Azután a koporsót a gyászkoesira tették. Kint a temetőben a sir előtt *Cziklay* Lajos bucsuzott a halottól.

Még mielőtt elhantolnánk, kezdte megható beszédét, itt a nyitott sir előtt elbucszunk tőled, sokat szenvedett pályatársunk, ki magasan szárvályó eszményképeket lángolván, biztos jövőt és kényelmet áldoztál fel könnyű szível egy szemhatárnyi délibábért s ingoványba kerülhető lidércfényért és csalóka napugárért.

Könný szível kockáztattál s erős lélekkel viseltél el a súlyos áldozat szivetőp konzekvenciáit. Pazar voltál az áldozatok hozatálában, titáni erejű a konzekvenciák hősies elviselésében, csakhogy szolgálj idealjaidat. Ezzel tettél bizonyosságot arról, hogy méltó vagy a közvélemény szövinövőjé, újságíróvá lenned.

Meggyőződtem az élelet, meg akart törni s alázni könnyűvérséged hozta áldozatkészégedért; testedet meg is törte, de halhatatlan lelked épen s mocsokoltalan emelkedik fel teremőjéhez, hogy elvegye örök jutalmát ott, hol csak az igyekezetet és nem a földön elért anyagi eredményeket jutalmazták.

Idealjaidat pedig mi, pályatársaid, foglaljuk le, hogy itt maradjon köztünk buzdításul és nagy lelkesítsen bennünket a megkísértés óráiban.

És te kesergő özveggy s az ő árvái! Ne sirjatok, ne esetek kétségbe. Késégsbecsésétekkel ne bántátok meg istent, ki ígérte s ezer meg ezer eset bizonyítja is, — hogy nem hagyja el az özveggyeket és árvákat. Es bizatok bennünk, *Aldor* Armin pályatársainak is, kiknek nevében ezt e komor percben fogadom, hogy nektek hű gyámoltóitok leszünk.

A *Budapesti Újságírók Egyesülete* és a *kath. írók és lapírók Országos Pázmány-Egyesülete* nevében ígértem, hogy el nem hagyunk, az özveggyt gyámoltítani, az árvákat nevelni fogjuk. Isten minket úgy segéljen.

Még *Enst* Ferenc szerkesztő mondott beszédet az Országos Pázmány-Egyesület nevében, aztán leeresztették a koporsót a sirba.

Ugyancsak ma délután helyezték örök nyugalomra *Szekély* Andort, aki pályájának kezdetén dől ki az újságírók sorából. Az *Egyetértés* szerkesztőségének tagjai, amelynek a komoly kiváló tehetségű ifju munkatársa volt, testületileg jelentek meg a gyászszertartásnál s kollégáik nevében is tettek le koszorúkat a koporsóra.

— **A kereskedelmi muzeum igazgatója.** A király a kereskedelemügyi miniszterum előterjesztésére dr. Kovács Gyula királyi tanácsost kinevezte a kereskedelmi muzeum igazgatójává, a VI-ik fizetési osztályba való sorolással.

— **Kereskedők az igazságügyi miniszternél.** Az új polgári perrendtartási törvénytervezet 34. §-át a kereskedők és iparosok sérelmes rendelkezésnek tartják. És pedig azért, mert e szakasz szerint számlakövetelések nem lennének ezután is azon a helyen perelhetők, ahol a cég könyveit vezeti, hanem annak a bíróságnak területén, hol az adós lakik. A *Fővárosi Kereskedők Egyesülete* ma *Mössner József* vezetésével 90 tagu küldöttséget mentesített *Plösz* Sándor igazságügyi miniszterhez és dr. *Kraemer* József egyesületi titkár átnyújtotta az egylet előterjesztését, amely a rájuk nézve sérelmes szakasz módosítását kéri.

A hitelezőknek, mondja beszédében a titkár, ugyis küzdeniök kell azzal a magyar felleggyalással, mely szerint adósságot nem kell fizetni és ez a szakasz még mintegy becézni látszik a nem fizető adókat a produktív iparosok és kereskedők ellenében. Ha már másképp nem lehet, szabályozza legalább azt a kérdést a miniszter, hogy a bejegyzett cég minden körülmények közt a saját bíróság előtt adhatja be a keresetet és csak ha az adós védekezés céljából kéri. Tételessék az ügy az ő lakhelye szerint, illetékes bírósághoz.

Plösz Sándor igazságügyi miniszter kijelentette, hogy a felhozott érvek után nem fog eljárható az elől, hogy megfontolást tárgyalja tegye az illetékeseknek oly megoldását, mely a kereskedőket lehetőséggel kielégítse. Képtelenség volna róla felténni már állásánál fogva is, melyet elöreg, hogy ő a kereskedőknek meg akarja nehezíteni künnlevőségük behajtását. De viszont nem zárkoztak el az ellenének esetleges méltános igényei előtt sem. Különösen érzi, hogy e szempontból az iparosok érdekében kell valamit tenni. Igerheti már most, hogy a felpanaszolt 34. §-t minden bizonynyal meg fogják változtatni, jöhetnek az iránt, hogy miképpen, most még nem nyilatkozhatik. Ismételtén biztosítja a küldöttséget, hogy a kereskedelem fontos érdekeit ő is melegen felkarolja.

A miniszter beszédét lelkes éljenzéssel fogadta a küldöttség, melynek egyes tagjaival ezután hosszabban beszélgetett a kérdéssel a miniszter. A küldöttség azzal a benyomással távozott, hogy a kereskedők sérelme minden bizonynyal orvoslást nyer.

— **A bécsi bankóhamisítók áldozata.** *Ujvidékről* táviratozzák, hogy *Sevin* Lajos jómódú kékkézfő föbe lötte magát és szörnyet halt. *Sevin*, mint megtört, öszekötöttesben állt a napokban letartóztatott bécsi bankóhamisítókkal és a rendőrség már el is rendelte letartóztatását. Kétségtelen, hogy az elfogatás elől menekült a halálba. *Sevin* tavaly a vasutón ismerkedett meg *Bessemerrel*, aki beszélgetés közben megtudván, hogy *Sevin* nagyon fájjalja azt a 15.000 forintot, melyet a takarékpénztár bukásánál elvesztett, a veszteség könnyű pótlásával kecsgette és rávette, hogy 500 forintot adjon egy bankócsináló gépre. *Bessemer* többé nem engedte nyugodni áldozatát és ígéretekkel, majd fenyegetésekkel rövid időn 13.000 forintot esikart ki tőle. *Sevin* fukarságáról volt ismeretes, de különben tisztességes ember hírében állott.

— **Házasság.** Fényes esküvő volt ma déln a dobány-utcai izraelita templomban. Dr. *budai Goldberger* Leo, az ismert nagyiparos cég tagja, vezette oltárhoz *Popper* Idát, *Popper* István törvényhatósági bizottsági tag leányát. A templom teljesen megtelt dísztárgyakkal, előkelő közönséggel, melynek sorában ott láttuk *Vöröss* László, *Eötvös* Károly, dr. *Neumann* Armin, *Vézi* József, *Mezei* Mór, *Lánczy* Leo, *Tolnay* Lajos, *Benke* Gyula, *Mandel* Pál, *Weisz* Bertold, *Telegdy* József, *Pichler* Győző országgyűlési képviselőket, *Halmos* János polgármestert, a törvényhatósági bizottság, a bírói, ügyvédi, mérnöki, valamint a pénzügyi és kereskedelmi világ legkiválóbb alakait. Az egyházi áldás után a menyasszony szülőinek *Eötvös*-utcai palotájában nagy fogadás volt, amelyen közelítettünk legkiválóbb alakjai keresték fel üdvözlőlevelükkel az új párt.

Grünwald Vilmos, a Schimmelpfeng W. tudakozóiroda tisztviselője, eljegyzte *Berkovits* Rózsikát, *Berkovits* Márk leányát Budapesten.

Május 7-iken esküszik *Peisner* Miksa *Herz* Karolina kisaszonnyal. dr. *Herz* József és neje leányával a lipótvári izr. templomban.

— **Somoskeőy Budapesten.** Egy könyvomas az újságolja, hogy a kalandájról híres *Somoskeőy Géza* ez idő szerint megint a fővárosban van. Hír szerint Angliából érkezett ide azért, hogy egy londoni tőkepénzes-orsoprt képviselőtében tárgyalásokat kezdjen több gyár létesítése ügyében.

— **A Kelenföld és Lágymányos jövője.** Ezen a címen tartott előlvasást ma délután a kelenföldi kaszinóban *Lord* Albert műépítész.

a fejlesztésnek irányt jelöljenek meg. Lehetetlenné kell tenni azt, hogy az itt épülő müegyetem közelében a bérkaszánya-rendszer meghonosuljon. Meg kell alkotni a diák-várost, kertekben álló, legelőbb kétemeletes pavilonokkal. Szóval, itt alakulhat meg *Budapest kert-városa*. A előlvasás szöveg a külföldi városfejlesztési kérdésekről, amelyek összefüggenek Buda általános fejlesztésével.

A előlvasást a közönség, amelynek sorában több fővárosi bizottsági tag és szakértő építész volt jelen, tetszéssel fogadta.

— **Viharos közgyűlés.** A *Kereskedelmi Alkalmazottak Országos Egyesülete* ma dé után 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a Drechsler-léle vendéglőben előtti nagyteremben. Már a közgyűlés megkezdésekor nagyon izgatott volt a hangulat, mert az elnökség egy szakasz rendőrt kért a főkapitánytól, hogy a zajosabb tagokat karhatalommal eltávolíttathassa. Az évi jelentés bemutatása után *ij. Fischer* Gyula meginterpellálta a elnökséget, miért rendelt a helyiségbe rendőrokat?

Gábor Emil kijelenti, hogy addig, míg a rendőrség jelen van, a közgyűlésen nem vehet részt.

Erre a közgyűlésnek mintegy 50 tagja elhagyta a termet.

Mindez nagy zaj között ment végbe s a tárgyalás menete több percig fennakadt.

Az évi elenést az ellenéek eltávoztása után egyhangulag tudomásul vették és letárgyalták a zárszámadáásokat is.

A költségvetés tárgyalása közben is több ízben zajos jelenetek voltak a tagok felugrák a székekre s ugy kiátoztak közbe. Az elnökség csak percek mulva tudta a rendet helyreállítani. Ekkor az egyik ellenzéki tagot az elnök kiültotta a teremből, minek folytán oly óriási zaj támadt, hogy a tárgyalás folytatása több, mint félóráig lehetetlenné vált.

A nagy lármában valaki hirtelen lecsavarta a villamvilágítást és az így támadt félhomályban még nőtt a zaj s többeket ki akartak dobni a teremből.

Nagy izgatottság között végre elintézték a jövő évi költségvetést is, letárgyalták az indítványokat, megválasztották a új tisztisart. Az elnöki tisztséget ura *Zerkovits* Emillett töltötték be.

— **Öngyilkos önkéntes önkéntes.** Egy *Rasiza* Koszta nevű egvéves önkéntes Bozenben a helyőrségi tisztek és altisztek brutalitása miatt szolgálattól legyverével agyonlőtte magát. Mielőtt a katonasághoz került, a zágrábi teleknyvi hivatalnál volt alkalmazva, ahol pontos és lelkiismeretes hivatalnoknak ismerték. A teleknyvi hivatal főnökéhez levelet is írt, amelyben a zágrábi *Szoborán* szerint a következőket írta:

Amire e levelemet megkapja én már halott leszek. Kérem, bocsásson meg e tettemért. Nem bírtam tovább kiállni a tisztek és altisztek gorombaságait és brutalitásait és azért elhatároztam, hogy egyszerre véget vetek szenvedéseimnek.

Az öngyilkos szegény sorsu horrát szülők egyetlen támasza volt.

— **A pesti izraelita hitközség képviselő testülete** ma délelőtt 10 órakor a hitközség disztermében tartotta rendes közgyűlését *Kolner* Zsigmond elnökléle alatt. Az elnök megnyitó beszédében az előjáróság nevében kijelentette hogy az alapszabályok módosítása szükségessé vált. Az erre vonatkozó előmunkálátat a választmány több külön meghívandó képviselőtestületi tag közreműködésével fogja végezni. A alapszabály-tervezetet rendkívüli közgyűlés elő terjesztik.

A napirend első pontja az előjáróság jelentése volt az 1900. évről. Ennek kapcsán *Réthy* Mór müegyetemi tanár az elemi iskolák szaporítását, dr. *Schöcher* Miksa egyetemi magántanár a zsidó lekezeleti főgimnázium felállítását sürgette. Helyteleníti azt a szokást, hogy nagyobb ünnepeken kávéházakat és korcsmákat alakítanak át imatermekk. *Tenezer* Pál utal a vállalkoztatás terén hozott óriási áldozatokra dr. *Sekerecz* Gyula a zsidó tanítóképző intézet felállítását sürgeti és országos gyűlést indítványoz e célokra. Dr. *Fraenkel* Sándor és dr. *Papp* Dávid felszólalásai után *Szabolcsi* Miksa megjegyezte dr. *Schächter*-nek hogy szükség-imatermeket korcsmákban és kávéházakban csupán az orthodox hitközség állít fel.

Ezután az elnök röviden reflektált a felszólalásokra és utalt arra, hogy a reformok késlekedésének főoka a deficites költségvetésben rejlik.

A hitközség kulturális célokra a vagyonkezelési jelentés szerint 1.030.579 koronát áldozott az elmúlt évben. Az 1901. évi költségvetés tanügyi célokra 239.457 koronát, jótékonyági kiadásokra 402.384 koronát, istentiszteleti szükségletekre 121.749 koronát irányoz elő.

Ezután a képviselő testület megválasztotta rabbinátusi ünnöknek *Feldmann* Mór galambai kerületi főrabbit, dr. *Weiszburg* Gyula sekerületi. Ezt pedig egyhangulag vé-

szedésének 40-ik koronás alapítók ösztöndíjjal *Mähr* Mihály orvosokat ösztöndíjjal a közgyűlés, k budítók szá-

— **Bejelentett ügynökség.** *Bajthay* E. mechanikus és művezető tegnap este eltávozt *Dobozy*-utca 41. sz. a levő lakásáról s azóta nem tért vissza. Özeveg édes anyjának, aki jómódú földbirtokosnő, *Tély* yára levelet írt a következő tartalommal:

„Kedves Anyám! Bocsáss meg ha vétkeztem ellened, de nem tehetek másképp. Jőjj el szép fekete ruhában temelésemmre hozz magaddal atyám sírhintájáról egy rögtöt s dobd azt sírgödörömbé. Szeretem Gyürky Margitot nagyon, de miután tudom, hogy nem egyeznél be e házasságunkba, inkább agyonlövöm magamat.”

Bajthay Ernő sógora e levél vétele után a fővárosba jött s járt Gyürky Margit Szövetség-utca 26. sz. a levő lakásán, ahol azt mondták, hogy volt ott náluk a fiatalember, a leánynak szemrehányásokat tett, hogy másokat szeret s nutogatta a revolvert is. Mind ez ideig nem akadt nyomára s lehet, hogy még meggondolja magát s lemond végzetes hánydékáról.

(x) **Elsőrendű, a fővárosban és az országban** elismert műtermen *Kossák* József cs. és kir. udv. fényképész, *Kossuth* Lajos-utca 12., szemben a Nemzeti Kaszinóval, látványos kirakat a kapubejáratrál.

(x) **Kérjünk mindenütt Emke-gyujtót!**

(x) **Szalmakalapok** dívatós és könnyű drbként 45, 65 és áttört 75 kr. Rövid batizst alsónadrágok, francia batizstból drbja 75 kr. Kertész Pál divatruházában, Bpest, Kerepesi-ut 44. szám (Népszínházzal szemben.)

(x) **Egyenruhák** diszöltönyök és libériák, olasz vivőszerek igen olcsón kaphatók *Tiller* Mór és Társa cs. és kir. udvari szállítóknál Budapest, Váci-utca 35.

A Hírlapírók Nyugdíjintézete.

Budapest, április 28.

A Magyarországi Hírlapírók Nyugdíjintézete ma délelőtt 11 órakor tartotta *Falk* Miksa elnökléle alatt rendes évi közgyűlést az intézet Alkotmány-utcai helyiségében. A jegyzőkönyvet dr. *Molnár* Antal titkár vezette. *Falk* Miksa elnök megnyitván a gyűlést, konstátálta a határozatképességet s melegen üdvözölte az egybegyűlteket kik szokatlanul nagy számban jelentek meg. Ezután a jegyzőkönyv hitelesítésére *Cziklay* Lajos és *Fridrik* Tivadár tagokat kitétel fel. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentését az elmúlt 1900-ik évről a közgyűlés tudomásul vette és a felemtentéit megadta.

Majd *Cziklay* János indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet mondott *Falk* Miksa elnöknek azért a pártatlan üneláldozó s eredménydus munkásságáért, melylyel a nyugdíjintézet ügyeit két évtizeden által intézte.

A mai közgyűlésen is szóba került, hogy az I. sz. osztályu nyugdíjasok dotációja emeltesék, de mivel az indítvány nem adatott be a kellő időben, azt jelen alkalommal mellőzték.

Cziklay Lajos szép beszédében kegyeletes szavakkal indítványozta, hogy *Csernatony* Lajosnak a hírlapírók neurégy elhunyt doyenjának arcképét ki 10.000 koronát hagyott az intézménynek, a nyugdíjintézet festesse meg s ünnepélyesen leplezze le. A közgyűlés általános helyesléssel egyhangulag magáévá tette az indítványt.

Cziklay Lajos ezután szóvá tette a *Pesti Napló*-nak mai számában *Aldor* Armin halála alkalmából megjelent azt a cikket, mely megvádolja a Magyarországi Hírlapírók Nyugdíjintézetét, azért, mert évekkel ezelőtt, midőn *Aldor* belépésre jelentkezett, beteges voltára való hivatkozással a tagok sorába nem vette fel. *Cziklay* fel is olvasta a cikket és aztán konstátálta, hogy a cikk méltatlanul támadja az intézetet, mert *Aldor* még rábeszéléssel sem volt hajlandó az intézetbe belépni. A közgyűlés a kérdés felett napirendre tért.

Ezután a szavazást ojtették meg. A szavazatszedő bizottság tagjai lettek *Sturm* Albert elnökléle alatt *Szekely* Sámuel és *Cziklay* János. Elnök a gyűlést felülgesztvén, a szünet eltelte után kihirdette a választás eredményét, mely szerint az igazgatóságba beválasztattak: *Cziklay* Lajos, *Gelléri* Mór, *Sturm* Albert, *Schiller* Zsigmond, *Szatmári* Mór. A felügyelő-bizottság tagjai lettek: *Fáy* Béla, *György* Aladár, *Lendvay* Sándor, *Peisner* Ignác és *Szöcs* Pál.

A választás eredményének kihirdetése után a közgyűlés *Falk* Miksa elnök éltetésével véget ért.

A közgyűlést igazgatósági ülés követte, mely után lakoma volt az István főherceg-szálló első emeleti termében.

Jelen volt a lakomán *Hegedűs* Sándor kereskedelemügyi miniszter is, aki dr. *Falk* Miksa elnök jobbán foglalt helyet. Ott voltak azokról: *Adorján* Sándor, dr. *Bán* Zsigmond, *Csajthay* Ferenc, *Cziklay* Lajos, *Deutsch* Antal, *Falk* Zsigmond joggy. dr. *Fekete*

Ignác, Fenyő Sándor, Fenyvessy Adolf, Friedmann Lipót, dr. Friedrich Tivadar, Fodor Ferenc, Fuchs Lajos, Gelléri-Szabó János, Gelléri Mór, Gonda Béla, Heltai Ferenc, Kálnoki Henrik, Keszler József, Lendvai Sándor, dr. Lónó Sámuel, Mandovszky Richárd, Mezei Ernő, dr. Neményi Ambrus, Peisner Ignác, Poór Jakab, Rákosi Jenő, Sasvári Armin, dr. Schermann Adolf, Sebők Zsigmond, Sturm Albert, Szatmári Mór, Székely Sámuel, Szokolay Kornél.

Az első lelkészöntőt dr. Heltai Ferenc alelnök, mondomta. Husz évvel ezelőtt, a magyar hírlapírók nyugdíjintézetének alakuló közgyűlésén, még álmodni sem mérte volna senki, hogy a huszadik évi közgyűlésén az igazgatóság 1.600.000 korona alapvagyronról fog beszámolni. Intézetünk e meszeszerű felvirágzása — úgy mond — amely messze meghaladja valamennyiünk várakozását, akik akkor résztvettünk az intézet megalakításában, első sorban igen tisztelt és szeretett elnökünknek köszönhető. (Élénk éljenzés.) A jó sors megtartotta nekünk az ő szellemi rugókonyságát, kiegyenlítő, jótékony szellemét, amely mindig távol tartotta intézetünk-től a viszálykodást s ápolta benne azt a konzervatív szellemet, amelynek megerősödését köszönheti. A nyugdíjintézet minden tagja mindennap imájába foglalja Falk Miksa nevét, mert ha az intézet képes megfélemleni nemcsak hivatásának ez első sorban Falk Miksa érdeme. (Falkhoz fordulva): Aldjon meg ezért a magyarok Istene! (Lelkes éljenzés.)

Dr. Falk Miksa: Tisztelt barátaim! Régi praxisból tudom, hogy közös ebédeinket négy kategóriába lehet osztani: Vannak jó ebédek rossz tősztokkal, rossz ebédek jó tősztokkal, rossz ebédek rossz tősztokkal — ezek a leggyakrabban fordulnak elő (Derűlttség.) de vannak — igaz, hogy csak nagyon ritkán — jó ebédek jó tősztokkal is. (Derűlttség.) En az utóbbi kategóriába kívánom soroztatni a mi ebédünket s ezért igen röviden fogok válaszolni Heltai Ferenc t. barátom szíves szavaira (Halljuk! Halljuk!), nem egyes személyt éltetve, hanem azokkal kapcsolatban, amiket ő mondott, oly eszmét megpendítve, amelyre, ha első pillanatra egyikőnknek, másikunknak nem is fog tetszeni, mégis, kissé gondolkodva felelte, azt fogják mondani, hogy bizony jó az öreg a ház-nál. (Halljuk! Halljuk!)

Nyugdíjintézetünk valóban husz év alatt a virágzás oly fokát érte el, amelyet husz év előtt magam sem tartottam volna lehetségesnek. De azon több tényező közt, amely ez eredmény elérésére közreműködött, a legtöbb súlytal az birt, hogy bármennyire is "kérők" voltak nézeteink működésünk más terén, ha ezen intézet érdekeiről volt szó, megszűnt közöttünk minden véleménykülönbség, elnyomtuk minden személyes érzékenységet és csak a célt tartottuk szem előtt. (Ugy van! Tetszés.)

De uraim, e fényes eredményt fenn is kell tartani. (Ugy van!) Ismerik Önök Macchiavelli régi mondatát, hogy az államokat azok az elvek tartják fenn, amelyeknek megalkotásukat köszönhetik. Azért én poharamat arra az egyetértésre emelem, amely intézetünket, hála istennek, felvirágoztatta és kívánom, hogy jövőre is tegyék magunkévá azt a jelszót, amelyet felségese urunk választott magának: Viribus unitis! (Élénk tetszés, éljenzés és taps.)

Dr. Neményi Ambrus: A nagyközönség komolyan állítja, hogy az újságírók között tulságosan van kitejtődve a szolidaritás érzése (Derűlttség), annyira, hogy mihelyt újságíróról van szó, egyetlen falanxot alkotnak, amely a maga hozzártartozóját mindenképpen portálja, megvédi és bántani senki által nem engedi.

Hegedűs Sándor, a mi igen tisztelt alelnökünk (Élénk éljenzés), intézetünk és karunk reputációja körül szerzett egyéb érdemeit minisztersége óta még gyarapította azzal, hogy személyében, módot szolgáltatott arra, hogy az újságírókról táplált ezt a legutolsó előtétet is lerontuk és alaptalan voltát kimutassuk. (Élénk derűlttség) Hegedűs Sándor régi és nagyérdemű újságíró, de senki sem állíthatja, hogy tulságosan portáltuk, vagy hogy az ő védelmében magunkat tulságosan echauffiroztuk volna. Ez kétségen kívül abban a rá nézve hízog feltételeiben történt így, mert mindnyáran jól tudtuk, hogy ő elég erős arra, hogy a legerősebb támadásokkal szemben is sikeresen megvédi önmagát és pozícióját. Pedig ott látjuk őt a tűzben hegetni őt, sőt lehet mondani, hogy amióta miniszter, szakadatlanul áll tűzben, némelykor két tűz között is. Az egyiket tűrnie kell, mert állítólag nagyon gyorsan siet a másikat tűrnie kell, mert állítólag nagyon lassan halad. (Derűltség)

Hogy hozzáink mennyire tartozik, annak megkapó bizonyossága az a tény, amelyet ize itt feljegyzek, hogy amióta ez a nyugdíjgyűlésűtet fennáll, még évi számadást itt be nem mutattak olyant, amely nem regisztrálta volna Hegedűs Sándornak egyesületünk javára tett valamely adományát. (Élénk tetszés és éljenzés.) És nem olvastak még fel körülünkben közgyűlési jelentést olyant, amely róla, mint adakozóról hálás szavakkal meg nem emlékezett volna. (Élénk éljenzés.)

Ezt a régi hálánkat foglalom én most, ime, össze a következők éretően aktuális formulában: Biztosítom Hegedűs Sándort, hogy ha évenként nemcsak egyesületi vagyunkról, hanem érzelmeinkről is készítenék mártírozt, mi a magunk részéről az igaz hála adójától való felmentés kérésével neki kellőmetenséget nem okoznánk soha; ellenben ha elismerésünkről és hálánkról részvények alakjában rendelkezünk, akkor ő ezeknek a részvényeknek nemcsak a harmadrészt (Derűlttség), hanem az öt, az elnök mellett jogot megillető teljes felérését: vihetné haza tárcájában. A felérését, mondom, csak azért, mert a másik ötven százalék Falk Miksa nevére van már jelen betétlázva, még pedig örök időkre. Hogy nekünk a részvényeknek a juttatást még sokáig és

mindig boldogan éljeze, arra emelem poharamat! Az újságírók Istene Hegedűs Sándor alelnökünket sokáig éltesse! (Hosszas, élénk tetszés, éljenzés és taps.)

Hegedűs Sándor miniszter: A magyarok Istene! (Derűltség.)

Keszler József: Az újságírói ebédek híresek arról, hogy azokon az újságírók mindig csak magukról beszélnek. Ez csak revanche. Ok egész éven át mindig beszélnek másokról, ő róluk csak igen kevesen; illő tehát, hogy egy napon mégis legalább önmagukról szóljanak. És hát meg kell vallani, hogy az újságíró igazán kiváló teremtsé az Istennek, ha nincs is külön istene, amint Neményi Ambrus mondta. (Derűltség.) Van bizonyos Dolgy, amely nélkül a legjobb újságíró sem ér semmit és ez: a nem-újságíró. Ha azután még vannak olyan nem-újságírók is, akik irántuk hajlammal és szeretettel viselkednek, ezek fontosabbak ránk nézve még azoknál is, akik nekünk a megéltetést nyújtják, mert ezeknél találjuk meg azt, ami ennél sokkal becsesebb: a szeretetet. Igazgatóságunk nem újságíró tagjaira üctem poharamat. (Éljenzés.)

Szokolay Kornél Rákosi Jenőt élteti.

Hegedűs Sándor: Tisztelt uraim! Sohasem tagadtam, hogy büszke vagyok arra, hogy hírlapíró voltam, dacára annak, hogy némely oldalról inkább vádolnak azzal, hogy meglátszik rajtam, hogy hírlapíró vagyok (Derűltség). Lehet ez hiba is, lehet ez érely is a szerint, amint az ember csinálja. Én a hírlapíró természetét és képességét nem szeretném elveszteni miniszterségem idejében sem, (Tetszés és éljenzés), mert a hírlapíró mindent lát és minden iránt érzékeny. (Ugy van!) Azt az általános szempontot, amely a hírlapírókat a nemzeti érdekek előmozdításában vezérli, úgy mint ő, egy ressort-miniszter sem tarthatja szem előtt. (Ugy van!) Nagyon veszedelmes törekvésnek tartom a szakkörök, az osztályok szerinti elzárkózást. A hírlapíró sem az egyiknek, sem a másiknak nem szolgál, hanem szolgál mindig általános érdekeket és az egyes külön érdeket általános szempontból bírálja meg. Ez adja meg a sajtónak azt az erét és jelentőségét, amely azt változtatlanul föléje emeli az idők és divatok szeszélyeinek és mindig a valódi szükség szolgáltatába hajtja. Kis és nagy dolgot egyaránt így kell felfogni nemcsak az íróasztalnál, de a minisztertanácsban is (Ugy van!) nemcsak az egyes szakminisztereknek, de az egész kormánynak is. Én mindig arról az állásponttól szertem megítélni a dolgokat. (Élénk tetszés és éljenzés.)

Egy hátránya azonban ennek az általános szempontnak minden nagy előnye mellett is van és ez az, hogy: erélyvel, hűvel küzdeni bizonyos érdekek szolgáltatában, ezt ez az általános szempont nem engedi meg. Ezért már a kezdet kezdetén, miniszterségem első hetében azt mondtam magamnak: némelyeket lehetetlen a lelkesedésre bírni, mert így bizonyos, speciális érdekeknek szolgáltatába nem állhatunk; de viszont véghetetlenül jól esik nekem, ha a hírlapíródom abból az általános szempontból, amelyből nézetem szerint mindent, még a speciális kérdéseket is meg kell ítélni, abból az általános szempontból fogja fel a kormánynak és csekély magamnak is tevékenységét és működését.

Ebben a szememben, megköszönve azt az igazán megragadó és érdemenen felüli szép tősztot, amelyet Neményi barátom megtisztelt, kollégára és speciális kollégára emelem én is poharamat: alelnök társamra (Éljenzés), és minthogy miniszternek mindent meg kell okolnia, azt is, hogy miéért tesz valamit, hogy miéért beszél és miéért hallgat, (Derűltség) ezt is egész rövidséggel még az általános vita bezárása előtt motíválom. (Derűltség.) Heltai ebben az intézetben is, természetek megfelelőleg, sokkal többet dolgozott, mint a mennyt beszélt. (Ugy van! Éljen.) Egy hang: Eljen az előadó! Ilyen ó kérem az előadó! székben is és az ügyek előmozdítására sokkal nagyobb hatása van, mint nagy szónokoknak. Aki ezt az intézetet úgy ismeri mint én, az bizonyára tudja, hogy Heltainak milyen kiváló érdemei vannak, ha néha erőszakkal lép is fel — de mindig erélyvel és kitartással — ez intézet bajainak elhárításában és érdekeinek előmozdításában. Az ő egészségre emelem poharamat. (Élénk éljenzés.)

Sturm Albert: Azon vagyok, hogy halálos ellen-séget szerezsek magamnak. (Felkiáltások: Több is van már!) Egy különösen érdemes kollégánkat készülnék ünnepleni, akiről azt írják a lapok, hogy ez idő szerint 30 éves újságírói jubileumát ünneplné, ha nagy szerénysége nem tiltaná el attól, hogy e személyes vonatkozású éviördulóra csak ügyet is vessen.

Nem lehet az én hivatásom mézejt Ernőt azokért magasztalni, amiket három évtized óta a függetlenségi eszme szolgáltatában tett és szenvedett; azért az önel-áldozó következetességért sem, amelyvel kitartott az általa éret és lángoló meggyőződéssel választott, bizonyára gyakran rögs és göröngyös ösvényen. De párkülönbség nélkül magasztaljuk benne az önzeten idealizmust, amely őt ezen egész idő alatt hevítette azon nemes eszmékért való küzdelmeiben, amelyek őt is a pártok fölé emelék és amelyek nem egyszerű a pártjára is ráleheltek az eszménység fényes zománccát.

Es ha nem hivatása is mindnyájunknak, hogy magasztalva ünnepejük a függetlenségi párt Mezei Ernőt, bizvást mindmégannyira nyujtathuk kartársi szeretetünk és magasztalásunk koszoruját, amelyben cser-nék, az idealizm mindenütt soroemberi, ami nem (Élénk éljenzés)

Mezei Ernő szinpadon, a kir szemébe és aki ugy van a szer- val közbe- pna- érzéseket költ.

ber még a lönyereményt is megérheti, de ha ezt is ugy végig kellene külni, bizony megszűnnék az a jelentősége, hogy „szerecsse.” (Derűltség) A legnagyobb tisztelttel van elteve azok iránt, akik kezdetről végig megmaradtak az újságíró pályán, megmaradtak akkor is, amikor személyökre nézve kedvezőbbekre fordulhattak volna a körülmények; különösen tisztelt az újságíró pályán levő régi ellenfeleit s igazi előg-tétellel tölti el, hogy ezek között vannak olyanok, akik ma is teljes erőben, képességeik teljes birtoká-ban és hivatások iránt való egész lelkesedéssel maradtak meg ezen a pályán. Emeli poharát a nyugdíj-intézet elnökére, Falk Miksára. (Élénk éljenzés.) Ó fényes példa arra, hogy maradt valaki újságíró, és mégis viheti sokra, még társadalmi fogalmak szerint is. (Élénk tetszés.) Es emeli poharát Rákosi Jenőre.

Szatmári Mór a jó ebédhez jó tősztot akar mondani s ezért jó ember egészségre emeli poharát, Falk Zsigmond lovagéra, aki ma hetvenedik születés-napját ünnepli. (Lelkes éljenzés.)

Gonda Béla min. osztálytanácsos Molnár Antal köszönti fel szép szavakban emlékezte meg a nyugdíjintézet közül titkári állásában szerzett érdemeiről. (Élénk éljenzés.)

Gelléri Mór Lónó Samu drt. a nyugdíjintézet orvosát köszönti fel. (Éljenzés)

Rákosi Jenő a nyugdíjintézet további fellendülésére emeli poharát.

A társaság emelkedett hangulatban oszlott szét.

Képek, szobrok.

Budapest, április 28.

A legújabb idők Magyarországon minden tekintetben haladást jelentenek s természetesen nem haladhattak el tehát nyomon nélkül az általános izlés fölött, amelylyel a nemzet a szobrot és a képet értelmezi. Az átalakulás e téren meglegő. Ugyanaz a közönség, amely csak két évtizeddel ezelőtt lakása földiszítésében megelégedett a legprimitívbb színnyomatokkal, a vásári munkával, ma már igazán művészi becsű képet keres ki ahhoz, hogy az otthona dekorációja legyen. Ma már nem az a felfogás, hogy mindegy az, hogy akármilyen a kép, hogy éppen csak tartkítsa a fal síkját. A fal díszítése manapság nem a fal kedvéért történik, hanem annak az izlésére, aki a falak közt lakik. A vásári bódék ríkitó képeit még a legszegényebb és izlés dolgában legfejtlenebb nép se veszi szívesen. A sok kék, sárga nyomást fölvaltotta a művészi reprodukció, olyan festmények hűséges másolata, amelyek a művész által egyenesen arra festettek, hogy reprodukció alá kerüljenek s azokba az otthonokba vigyék be az igazi művészi formát, hangulatot, amelyek gazdái nem elég vagyonosak ahhoz, hogy eredeti festményt vásároljanak.

A napról-napra fejlődő izlés megköveteli, hogy amint az öitözetünkben nem elégszünk meg a zsák-vászáronal és olvassmányok is magasabb nivón álló munkákat szerzünk be, mint ami például a Rinaldo Rinaldini kalandos története, a szemünk gyönyörűségére is olyan művészi produktumokkal dekoráljuk a lakásunkat, amelyek nem botránkoztatják meg bennünk azt a megfinomodott érzéket, amivel a szépet megkülönböztetjük a közönségestől. A kép és a szobormű ma már többet kell, hogy jelentsem még a szegény embernek is, mint eddig. Az otthon hangulatát ítemeli egy igazán művészi reprodukciója valami mesteri alkotásnak s lealacsonyítja a ríkitó izléstelenség. Nem a piaci árut vásároljuk többé, hanem amit művész alkotott, művész kezek reprodukáltak s amelyeket olyan vállalkozás juttat el a nagy közönség közé, amely az általános fellogás fejlesztését és a magasabb művészi igények kielégítését tűzte ki feladatául.

Ez a vállalat a Könyves Kálmán Irodalmi és Művészeti Részvény-Társaság, amely a mellett, hogy nagy tevékenységet lejt ki az irodalmi termékek terjesztése terén, valóságos misszióra vállalkozott annak a feladatnak a szolgáltatában, hogy mindenki a maga izlésének megfelelő műrecekkel díszíthesse az otthonát.

Abból, amit képen domborműben a társaság igazgatósága a közönség rendelkezésére bocsát, az az igyekezet világlik ki, amit ilyes vállalkozástól még nem igen tapasztaltunk. Kulturális misszióra vállalkozik az üzlet. Fejlesztés az izlést, javítja a már megromlottat és a művészi igazán méltányló elfogást épít meg olyan lelkekben, amelyeknek eddig nagyon mindegy volt, hogy a mindig előtte lógó képet eredetiben művész festette-e meg, vagy kontár s a reprodukció mesteri munka-e, vagy pedig — mesterembermunka. Ennek a vállalatnak a működésére szükség van a közlítés javára, amit bizony nemcsak az ilyes üzletek legfőbbjéről, hanem némely művészi egyesület tevékenységéről se mondhatunk el őszintén.

Művészi — és magyar. A Könyves Kálmán-Társaságnak kellett újjasztlelni arra, hogy bebizonyítsa, hogy semmivel se állunk a Nyugat mögött abban a tekintetben, ahogy a festő- és a szobrász-művész munkáját megbecsülni tudjuk. Magyar képet, domborművet, magyar művészt által megrajzolt, magyar mű-

iparos készítette keretben terjeszt a társaság, s persze olyan módon, hogy hozzáférhessen az intelligenciának az a tulajdonság része is, amely nem nélkülözhet egy szerre még husz-harminc forintot se. Havonként két-három forintnyi kiadást azonban meg se ér. A részletfizetéses üzlet semmiben se olyan igazán áldásos, mint az olyan szikszégek kielégítésében, amelyek nem feltétlenül kötelezők az ember mindennapi életében. Nem tartoznak hozzá a kényserítő mindennapisághoz, ami átsegít a máról a holnapra, hanem az esztétikai gyönyörűségek kielégítésére szolgálnak. Ezekre az igényeket soha se jutna a kis jóvedelmű ember pénzcsékéjéből olyan summa, amit nélkülözni lehet, ha nem lehetne lassankint, kis összegekben törleszteni a számlát. Kenyeret, kabátot mindenképpen vásárolunk. Könyvet, képet csak úgy, ha okosan lehetővé tesszük számunkra a vásárt.

Ez a vállalat, amely nemcsak hogy állandó összeköttetésben van a magyar művészettel, hanem kiegészítő része annak a magyar publikumnak a szempontjából, amely meglátogathatja ugyan a tárlatokat s gyönyörködhetik egy-egy kiváló művészi alkotásban, de nem veheti magával haza azt a képet, amely megtetszett neki. Legfőképpen sóhajtozik utána, hogy: — de jó volna, ha az enyém lenne. — Akkor következik el aztán közvetítőnek a *Könyves Kálmán* a publikum és a művész között. Az eredeti vászon helyett ad igazán művészi, minden hangulatig a mű összes finomságait hűségesen visszaadó reprodukciót, színben, tónusban egyformán olyant, a milyen munka a művész esetje vagy vésője alól kikerült. És ocsón. — Az én szobám és a nagypénzű mecenás szobája között lerontja az ellentéteket. Egyformán művészileg rendezkedünk be kép dolgában.

A társaság kiadásában megjelent akvarell-nyomások között a magyar mesterek legnagyobbjainak munkái szerepelnek, amint ez természetes is. A maga jól tologott érdekei és az általános művészeti szempontok ellen dolgoznak a társaság, ha nem válogatná ki kritikával azokat a képeket, amelyeket nagy költséggel és sok faktor munkájával odáig juttat, hogy a publikum kezére adhatja.

Munkácsy nagy reuke, a Honfoglalás kicsinyített hűséges mása az eredetnek s nagyon szép az a két csoportozat, amelyet a Feszty Árpád-téle nagy vászon legmozgalmasabb részeiből ragadott ki a vállalkozás a publikum számára. Az egyik *Árpádnak és a vezérének festői* csoportja, a másik pedig a honserzés hatalmas munkája után az *áldozat Hadarnak*. Igazi, magyar ember számára teremtett jelenetek ezek esztendővel előbből, abból az időből, amikor magyarrá lett ez a föld. Ezek a hazafias tárgyú nagy alkotások *magyar-rázzák* a hazaszeretetet annak, aki azt a maga énjéből meg nem érti. A miénk a föld, ezer esztendő igazság ez, amit áskálódással és a feje tetejére állított okoskodással megdönteni nem lehet sem a délnék, sem az északnak. Itt az alapigazság — és a *Könyves Kálmán* további történelmi kép-kiadásai megszilárdítják az alapvetés igazságát.

Jussunk szentségét magyarraza Benczur *Budavár visszavétele* című remek alkotása. Ujjab dícsősége a magyar fegyvernek. Aztán a *gyász. II. Rákóczy Ferenc fogsága*. A szabadsáért vívott küzdelem hatalmas alakja megbénul, csendes emberré lesz s a szerelmes, szép feleség mellől elindul a maga kalváriájára, aminek a vége Rodosto és egy még mindig idegen kőbe temetett szent sir. E a kép is a Benczur mester munkája. Hatalmas művészi alkotás. A fejedelem puha alvószobája bágyadt éjjeli világításban valóságos orgiája a sok finom tónusnak s a kép közepén a méltóságos, hatalmas nagy ur, akiről ma is azt mondja Thaly Kálmán, hogy: — az én felséges uram, II. Rákóczy Ferenc. — Magyarország magyar urát viszik Bécs-Ujhelybe.

Talán revansképpen azért a másik látogatásért, amit egy magyar király tett Bécsben. Ezt Koroknyay Ottó, a korán elhunyt jeles piktor festette meg s reprodukciójáról szintén a *Könyves Kálmán-társaság* gondoskodott. *Mátyás király Bécs előtt* a címe s azt a jelenetet ábrázolja, amikor a ha'álra rémült bécsi polgárság az igazságos elő hozza a császárváros kulcsait. Színes, dícsőséges, szép nagy szcena. Az a *Jan Styka* által festett két negyvennyolcas emlékmű is. A nagy-szebeni győzelmes csata hőse, Bem apó van az egyik képen megörökítve. Táborokara előtt, nagy csontos lován ül a kis összegörnyedt testű hős és villogó szemei a csata eshetőségeit lesik. Hogy imponál ez a kis, szürke ember a sok, nagy vezérkari ur között... Ez csakugyan Bem, érezzük, hogy az. Az ágyukirály, az összelődözött, nyitott sebekből vérző, halottaiból újra meg újra feltámadott megváltója Erdélynek.

A másik hős neve mellé nem illik semmi jelző. *Petőfi Sándor*. Abban a momentumban festette le a lengyel művész a költőt, amint egy tisztás szélén az ütközet kimenetelét várja. A csata már eldőlt, s műgötte nyargaló lovas hozza a jó hírt,

A dícsőség után elkövetkezett a nagy gyász. Egy nemzet és nem olyan régi, amilyen volt például Mohács, hanem friss, mély seb a nemzet testén, ma még keservesen táj, s nagy átalakulásoknak kellett bekövetkezni ebben a hazában, ha nem jajdulunk fel miatta, hanem meglegszünk a csendes, közös bánattal. Ez a kép már *negyvenkilences. Thorma János* a mestere, s az a címe: *Az aradi tizenhárom*.

Nem tudunk felelteni, azt mondja ez a kép. De hiszen ezt jőzen *észszel* nem is lehet megkivánni tőlünk. Mi következünk közvetlenül a mártirok után, ez a mai ország. Arad a mi örökségünk. Aki megtagadja, nem a mi testünkbeli való test s nem a mi lelkünkbeli való lélek. A közös gyász éppen úgy az édes mindnyájunké, mint a közös ünnep. Ez előtt a kép előtt imádkozni kell... Ne adjon a magyar történelembe több ilyen szcénát az Isten, mert akkor aztán mi lesz a hitünkkel, amit a Gondviselésbe vetettünk...

Mintha a társaság is logikai kapcsolással jutott volna el idáig, megfestette *Csók Istvánnal* a *magyar Madonnát, Patrona Hungariae*. — Ugy volt az eddig, hogy a magyar ember örömeiben vagy a szomorúságában kültőléről hozott szent kép előtt imádkozott. — Ime itt van Magyarország patronája magyar művész felfogása szerint. A Mi Asszonyunk szép, békeséges arca olyanformán mosolyg a ezen a képen a karjaiban fekvő Megváltóra, mintha magyar asszony örülne a gyermekének. Közelérkőzik a szívükhöz...

Gyönyörű műlap *Innocent Ferenc* két misztikus képe, a *Mese* és a *Vizitium*, Spányi Kornél *Szent Erzsébetje*. Remekelt velük a sokszorosító művészet, úgy szintén azzal a két keleti tárgy, hangulatos képpel, amelyet *Tornay Gyulától* adott ki a *Könyves Kálmán. (Tam-Tam. Európai zsákmány.)*

Ezek hellogravürök. Aquarell-nyomásban adta ki a társaság *Margitay Tihamér* két ismeretes, népszerű zsánerképét, az *Első beteg*-et és a *Vesztett játékot*.

Uj vállalkozás az, amelyet domborművek népszerűsítésével tűzött ki maga elé a társaság. Egyelőre hat domborművet sokszorosított a kiadó társaság megrendelésre bronzban a Beschormer-cég és a méltán világhírű pécsi *Zsolnay-léle* gyár eozinban. A domborművekhez a kitűnő műépítész, Márkus Géza, rajzolt stilszerű keretet s ezeknek az elkészítése is magyar műipari munka.

Róna József Toldi esteje és *Buda halálja* mozgalmas, remek csoportozat. Az elsőn az agg Toldi az öreg Benével Budára lovagol s az uton találkozik az udvari népséggel, amely átadja a vén harcosnak a király üzenetét, hogy békülni akar.

A másik relief *Buda haláljának* a királyi vadászról szóló nyolcadik énekét illusztrálja méltóan a hatalmas költői alkotáshoz. Meg se lehet számolni a kis bronz felületen a sok emberi és állati figurát s mégis valamennyi tevékeny részese annak a nagy kavardásnak, amiben Budára ront a bölénybika — Mintha palettáról dolgozott volna a művész ebben a két domborműben. Színes, hangulatos képeket formált az agyagból.

Kallós és Teles domborművei zsánerképek.

Kallós Ede Vásárfia című domborművén egy falusi legény mézeskalács-szívet hoz a lánynak. A *Rozmaring* című relief pedig a közsönetet a vásárfiáért. A lány virágot tűz a legény kalapja mellé.

Kedves két jelenet a *Teles Ede* két domborműve. Egy kis életfilozófiai is van bennük. Az egyiknek, *Enyelgés* címűn fiatal legény esőközt verekedne ki magának a lánytól, ha bírna vele. A másikon az *Évődés* címűn — már megvénültek mind a ketten s most már az öreg anyó az, aki kedélyeskedve közeledik az öreg emberhez... Az azonban már nem reagál semmiféle szerelemre. Egy kis jámbor, mosolygós rezignáció van benne.

Derűs, kedves és tőzgyökeres, igazi magyar munka mind a négy dombormű. Lemosolyognak a falról.

Érdekes kis kollekciónak lenne az, ha a *Könyves Kálmán-Társaság* a Kerepesi-ut tizenhetedik számú ház első emeletén levő helyiségében bemutatná mindazt, amit eddig reprodukált, illetve — produkált. Jel-szónak odairhatná a gyűjteménye fölé, hogy: erre képes a kitartás, a munka és az ambíció.

Thury Zoltán.

SZINTE NE.

Theater tagjai be vásárt négyfel-fakésok és a

csak a meséje tulságosan vékony és szögletes; az alakok rajzában sincs elég komikai erő és szatirikus igazság. *Hauptmann*, aki komoly darabjaiban a német társadalom alsó rétegeit komor élethűséggel tükrözi vissza, itt a realizmus rovására tuloz és karrikaturákat csinál. Némi tájszólás és lokális színezet kielégítheti a Spree-parti publikumot, de mi az ember művészi jellemzését keressük és le vagyunk hangolva, hogy ezzel az illusztráció szerző itt adós marad. Mit látunk ebben a vigjátékban? Látunk a cselekvény mozgató alakjait egy tolvaj mosonót, aki lopásra kényszeríti az urát és orgazdaságra a felnőtt leányait. Ha ez vigjátéki levegő, akkor a fegyház is szörnyen mulatságos dolog. S mit látunk még? Egy Amtsvorsteher, aki a tolvaj mosonót talpig beültetett asszonyrak tartja és a kabátlopásért egy művelt urat, egy doktort vesz gyanúba és üldözbe, tisztán azért, mert ez az ur liberális nézeteket vall. Ezt ugy kellene vennünk, mint szatirikus rajzát a német hivatalos világnak. De az Amtsvorsteher hűlyesége tulmegy minden határon. Ezt az alakot nem fogadhatjuk el a német bürokrácia komikus képviselőjének. Legkevésbé *Hauptmann* Gerhartól, aki a realizmus zászlóvivőjének tartja magát. A *Fliegende Blätter*-nek minden alakja logikusabb és valószínűbb ennél az Amtsvorstehernél. A második felvonásban tárgyal egy Krüger nevű tőkepénzes, aki szemtelenül gorombáskodik vele. Nincs olyan falusi bíró a világon, aki ezt a hangot eltűrnie és az illetőt ki ne dobta. Még akkor sem tűrhették, ha az illető pajtása volna, részeg volna és ő valami kétes jellemű, eladósodott ember aki léti az egzisztenciáját ettől a tőkepénzestől s aki erősen le van kötve neki. De az Amtsvorsteher vidéki nemes, báró és egész magatartása szerint korrekt férő, aki sokat tart magára és hivatali állására, akinek a vagyoni viszonyai rendben vannak s aki nincs lekötve a pimasz módot tőkepénzesnek. És ez a báró, ez a magára tartó korrekt hivatalnok mégis mindent zsebre vág a hivatalos helyiségében. Egy párszor fölpatban, bárgyú módon hüledez és feleselget a gorombáskodóval, de nem tanítja tisztességre és nem vezeteti ki a rendelkezésére álló Amtsdienerral, ahogy illenék hozzá. Ez nem realizmus. Ilyen inzulatosokt csak a *Henswurst* vágnak zsebre, akik a közönséget mindenáron mulattatni akarják. A hires vigjátékban mindössze enny történi: az első felvonásban a mosonó egy föl lop tőkepénzestől; a másodikban az Amtsvorsteher jegyzkönyvet vesz föl a falopásról; a harmadikban a mosonó ellopja a tőkepénzes prémes kabátját; a negyedik felvonásban az Amtsvorsteher újra tárgyal és a tolvaj mosonó helyett a szerény, művelt és liberális *Fleisché* doktort gyanúsítja. A harmadik és negyedik felvonás tehát nem egyéb, mint az első és második felvonás ismétlése. Vagyis ebben a vigjátékban nemcsak a realizmus, hanem a darabépítés technikai művészete is szomorú lánban áll. Négy felvonásny nyujtani ilyen semmiséget! Igazi tartalom híján naturalisztikus túlélekkel van tele: a mosonó vizet forral, teát főz, fazekakat tesz a tűzhezre, a leányok fát vágnak, narancsokat lapdéznek, a léry eszik-izsik. A külsőségek ez az apró mozaikja éléthű, de az emberek jellemzése, a lelkek rajza többnyire tulzás; aki pedig igaz, mint a nyelvés, tolvaj mosonó: nem komikus, hanem visszataszító. — A *Deutsches Theater* tagjai ezt a darabot is kitűnően játszották, de a tolvaj mosonón és az együgyű Amtsvorsteheren mégse tudunk mulatni. Ebből a vigjátékból nem éreztük ki a dráma-író elsőrangú kvalitásait. (á. e.)

Arnoldson Sigríd május 2-án, esüörtökön kezd meg az Operaházban több estére terjedő vendégszereplését. Első fellépéül a *Mignon* címszerepét választotta.

A Borsszem Jankó a színpadon. *Agai Adolf* és *Almási Tihamér* tegnap olvasták fel *Porzolt Kálmán* igazgatónak a Népszínháznak szánt *Egy görbe nap* című háromfelvonásos bohózatukat, melynek különleges érdekességét kölesönöz az, hogy a benne szereplő személyeket egytől-egyig a *Borsszem Jankó* ismeretes típus-alakjai. Igy tőszereplők: Weöreshegyi Dávid, Kraxelhuber Tóbiás, Tojáss Dániel, Strebinszky Cézár, Sanyaró Vendel, Monocles báró, Mokány Berci, Tarjagos Illés, Dicsőffy Lóránt, Titán Laci, Bukovai Abszalonius, Lengénáldaly Kottlik Zirzabella, Juci szobalány, András bácsi, s még egy sereg epizódalak, amelyeknek együttese a legmulatságosabb jelenetekre szolgáltat bő alkalmat. A darab a Népszínház őszi szezonjában fog színe kerülni.

Kisasszony feleségem. *Leterier* és *Vanlos* hires operettje a *Kisasszony feleségem* (*La Marjolaine*), melynek bájos zenéjét *Charles Lococq* írta, kedden, e hó 30-án kerül színe ujdonság gyanánt a Népszínházban új betanulással, teljesen új jelmezekkel a diszjettel. *Marjolaine* szerepét, melyet *Blal* asszony 28-szor játszott s melyben utóbb *P*...

Óláo de Mérode, a párisi Operaház volt ma-gántáncosnője Budapestre érkezett s a hét folyamán néhány-szor vendégszerepelt az Operaházban. Első fel-lépése kedden lesz *A puros cipő* balletben.

Hangverseny a Telefon Hírmondóban. A Tele-fon Hírmondo ma este fél 9 órakor előzetőnként és hallgatói-nak szórakoztatására házhangversenyt rendez. E hangver-senyre közreműködésüket megígérték: *Gervai Margit, Kordán Marika és Lichtenstein Dóra* úrnők, *Cserégh Jenő, Gyika Ernő, Mühltyi Ferenc és Résony Odon* úrnak. A hangverseny után 10 óráig az est folyamán érkezett legújabb híreit olvas-tatja fel a beszélőújság, majd még 10 óráról 11 óráig *cigány-zene* átvitel lesz hallható a kagylókön keresztül, a *Zöldy Marci* és *Kocze* Anti bandájának a muzsikája.

MŰVÉSZET.

□ **Bernardino Luini.** *Berzeviczy* Albert ma az *Országos Képtár* spanyol termében előadást tar-tott **Bernardino Luiniról** és **Lionardo** da Vinci milanoi követőiről s egyuttal bemutatta a Kép-tárban található idevágó eredeti műveket, a többi képet pedig fénykép-reprodukciónál állította össze. A közönség körében akkora érdeklődés mutatkozott a műtörténeti felolvasás iránt, hogy a terem kicsinynek bizonyult és sokan kiszorultak belőle. Tekintettel erre a nagy érdeklődésre kívánatos volna, hogy a *Szépművészeti Múzeum* most épülő palotájában még idejékorán gondoskodás történjék egy nagy amfiteatrális teremnek alakításáról, ahol a jövőben az ilyen érdekes felolvasásokat szkioptron segítségével is lehessen rendezni, mert a most nyilvánuló érdeklődés kedvező jel arra, hogy a *Szépművészeti Múzeum* végre átveheti a művészet propagálásá-nak égetőn szükséges feladatát, sőt irányítólag hathasson a magyar művészetre is. Ezt melegen figyelmébe ajánljuk az intézkedő köröknek.

Berzeviczy Albert mai előadását hálás taps-sal jutalmazta a közönség. Egy nálunk nagyon is kevésbé ösmert, rendkívül rokonszenves művészi egyéniséget mutatott be minden oldalról, a mé-lázó lelki, áhitatos *Luini*t, sok **Lionardo** da Vin-cinek tulajdonított mű szerzőjét. Plasztikusn vi-lágította meg nemesak alakját, hanem korához s főképp a nagy **Lionardóhoz** való viszonyát is, amely nagyon érdekes műtörténeti probléma, elő-dása végén pedig oly költői lendületű mondatok-al jellemezte ezt a gyengélelkű festőt, hogy a *algalgatos* hirtelenül hosszantartó tapsba tört ki.

Berzeviczy abból a szerepből indult ki, melyet **odardo** na Vinci vitt a cinquecento nagy művé-tőnének megindításában s jellemezte az iskolát, melyet ő Milanóban talált és azt, melyet ő maga lé-sített ott. Megkülönböztetve azoktól a tanítványaitól, kik az ő modorának, sőt kompozíciójának egy-szerű utánzására szorítottak, kiemelte mint olya-nokat, kik bizonyos tekintetben követőinek tekin-tetők, de önálló jelentőségű művészek: *Sodomát*, **Bernardino Luini**t és *Gaudenzio Ferrarit*. Ezután tüzetesen foglalkozott **Bernardino Luini** életével és műveivel. *Luini*t csak az újabb kor kezdte igazán méltányolni, mióta oly féltreos kis helyeken, mint *Sarannóban* és *Luzanóban* levő hatalmas freskócsikusaikt behatóbb figyelemre méltatják s azokban megnyilatkozó jelen-őségére való tekintettel több, eddig **Lionardonak** tu-lajdonított képet is az ő művének ismertek fel. Ő is követője volt bizonyos tekintetben **Lionardonak**, de valószínűleg sohasem volt tanítványa és semmi esetre sem szögriai utánzója. Művei közül az előadó beható-ban ismerteti a *Casa Peluccából* való „*Szent Katalin* temetését”, továbbá *Jézus* születését a *Casa Littabót*; *Krisztus* tővissele való megkoronáztatásának nagy hár-masképét a milanoi *Ambrosianában* és különösen sa-ronnói nagy képcikusból a *Mária* egybekelését s a három király hódolatát. Megemlékezett a mil-anoi *Monastero Maggioreban* levő freskóiról s luganoi nagy *Passio-képeiről*, valamint ottani *Madonna*járól. Befejezésül különösen mint *Madonna*-festőről szólt *Luiniról*, méltatva budapesti két képét is. **Bernardino Luini** a lombardiai természet-ből és népiablól szitt magába minden művészi inspi-rációt és soha legszűkebb hazája határait tul nem lépte. Szerény viszonyok közt, néha házi gondoktól nyomva, csekély díjért dolgozva, mégis lankadhatlan lelkesedéssel és igen vállalós rajongással alkotott hosszú életén át számtalan képeit, mint barátja azok-nak, „akik sírnak és imádkoznak”, mint egy vigasz-taló erejű, mindig derült kedélyű művész, ki az ifju-ság boldogságának nem kevésbé ékesszóló s talán gyengédebb tolmácsa, mint *Rafael*.

Az előadást az előkelő közönség nagy tet-szesséssel fogadta, s az előadót élénken megélje-nezték.

□ **A kereskedelmi miniszter** az *Iparművé-szeti Allitáson*. Az *Iparművészeti Múzeum* párisi nyelveinek kiállítását ma délelőtt megtekintette **Andor** kereskedelmi miniszter. A miniszter terti-vel jött, *Radics* Jenő miniszter-helyettesével, *Kalauzotta* A. J. és *Asztalos* J.

megválasztása és a muzeum gyarapodása fölött pedig meglegedését fejezte ki.

□ **Művésztal.** *Szolnokról* táviratozzák: **A Szol-noki Művészeti Egyesület** ma tartotta meg a szolnoki vármegyei székház dísztermében **Lippich** Gusztáv főispán elnök ésevel közgyűlést. Az egyesület céljául tűzte ki **Szolnokon** egy művésztalép létesítését 12 műteremmel, és ahhoz tartozó lakóhelyiségekkel, amelyeket jelentéktelen díjért fog a festőművészeknek rendelkezésére bocsátani. Az egyesület megalakítása a város és a vármegye notabilitásainak és a fővárosból ma ideérkezett számos festőművészek jelenlétében ment végbe. A közoktatásügyi minisztert, aki évenként 8000 koronát bocsát a művészkolónia fenntartási cél-jaira az egyesület rendelkezésére, **Kadozca** Lippich Elek képviselte, **Vágó** Pál festőművész szép beszédben köz-szönte meg a város bőkezűségét, melylyel a kolónia építkezési céljaira a városban egy szép tágas tért en-gedett át minden díj nélkül. Az egyesület elnökévé ezután gróf **Szapary** Gyulát, alelnökévé pedig **Lippich** Gusztáv főispánt és dr. **Kohner** Adolfot, az egyesület disztagiáivá többek közt **Szell** Kálmán miniszterelnököt és **Wlassics** Gyula közoktatásügyi minisztert választot-ták meg, továbbá **Lotz** Károly festőművészt. Az alakuló gyűlés után a főispánnal ebéd volt a vendégek tisz-teletére.

TUDOMÁNY, IRODALOM.

□ **A Szabad Lyceum** ismeretterjesztő társaság ma délelőtt tartotta VIII. évi közgyűlését az Akadémia kistermében. Az elnökségben kívül ott voltak: gróf **Széchenyi** Béla, **Wlassics** Gyula, **Láng** Lajosné, **Körössy** József, **Borsáky** Soma, **Leövey** Sándor stb.

Wekerle Sándor rövid előnki megnyitó beszédé-ben köszönetet mondott a megjelenteknek érdeklődé-sükért, hangoztatta az egyesület nemes törekvéseit és hálásan szölt különösen a tanári karról, amely az előadásokat oly magas színvonalra emelte.

Azután **Hegedüs** Lóránt titkár terjesztette elő je-lentését, mely egyebek közt rámutat a társadalom köz-nyűvere is. Az Egyesületnek 229 pártoló és 509 ren-des tagja volt. A pénztári jelentés bemutatása után **Pertik** Ottó orvosegyetemünk jeles tanára tartott nagy-érdékű felolvasást az *orvosi tudomány fejlődéséről és mai alapveiről*. Könnyen megérthető modorban, érde-kes történeti reminiscenciákkal kápaszn adta elő a tudós professzor tárgyat, amely mindvégig lekötötte a díszes hallgatóság érdeklődését. Végig vezette hallgatóit az orvostudomány egész történetén. Hippokratésztől kezdve a legújabb korig, amikor **Pasteur** és **Koch** megalapították az aetiologiat, az orvosi buvárkodás e legmagasabb normáját, amely egy egész világot tárt az orvostudomány elé.

Végre szólt **Pertik** a gyakorlati orvostanról, mint művésztéről, amely nem a betegségekért, hanem a beteg embereket kezelő és amelytől végre lehe-tetlent (új szívbillentyűket, új vesét, új tüdőt) nem követelheti. Az orvostan megmarad orvostudomány-nak, egy természettudomány, része a biológiának, a gyakorlat megmarad művészetnek, amint hogy a mű-vészet maga is egy lelki gyógyszer.

A közönség lelkes éljenzéssel adózott a tudós felolvasónak és az előkelő **Wekerle** is szép szavakban mondott köszönetet a tanulságos és élvezetes elő-adásért.

Nyiltér.

„Önsegély”

Takarék- és Hitelszövetkezet

VII., Dohány-utca 4. I. (Károly-körút mellett, Dreher-palota)
4 évig tartó VI-ik évtársulatunk 1901. május 1-én kezdődik. Kölsőont nyújtunk kereskedőknek, iparosoknak és hivatalnokoknak, könnyű visszatérítési feltételek mellett. Míg más szövetkezetnél mindig az eredeti kölcsönösség után fizet a kölcsöntevő a kamatokat, nálunk a második évben az eredeti kölcsönösség csak 1/4 része, a harmadik évben csak 1/2 része, s a negyedik évben csak 3/4 része után fizet kamatot. Hét hetélen mindazonáltal kamatosztanak. A kamatok nem 4 óra előre és egyszerre, hanem a hitelbirtokossal együtt 52 hetélenként évről-évre redukálva fizetendők.

(Az e rovat alatt közöltnek sem tartalmáért, sem alakjáért nem felelős a szerkesztőség.)

EGYESÜLETEK.

(Az **Országos kisdödvő-egyesület**) ma délelőtt tartotta az évi rendes közgyűlést, **Tisza** Kálmánné elnöklése mellett. A választmány jelentése első sorban a hazai álta ános gyermekvédelem ügyével foglalko-zik s örömmel konstatálta, hogy a haladás e téren évről-évre fokozottabb mértékben tapasztalható. A képző-intézetii vendékek száma, az I. és II. osz-tályban 87 vo. 1900-ban 100 volt. A választmány bennlakást és élelmestést nye-30; ez utóbbit a bejáró városrészekb-45
Az árvhá kisdödvőt választmán a tultban

(**A Mária-Dorothea-Egyesület**) ma délelőtt tar-totta gróf **Csáky** Albinné elnöklése alatt XVI-ik ren-des évi közgyűlést. Az igazgatóság jelentése szerint az elmúlt év nem volt kiválóan kedvező az egyesü-letre nézve. Az elmúlt 10 év alatt élvezett 2400 koro-nás fővárosi segélyt a közgyűlés csupán újabb egy évre szavazta meg — **Péterfy** Sándor tanítványai az iránta érzett hálajuk jeléül **Péterfy**-alapítványt létesítet-tek gyűjtés útján. Az összeg évi kamatát minden év-ben Sándor napján egy inséges, vagy kerekeseptelen Pé-terfy tanítványunk juttatták. Az intézet által fenntartott *Tanítónők Otthonában* állandóan 40—42 évrig tartóko-dott. Az egylet vagyona 231.074 korona. A felment-vény megadása után az alapszabályokon tettek némi módosítást, majd a választmányt választották meg a jövő esztendőre.

FŐVÁROS.

(*) **Adókvetés.** A fővárosi adókvetés-bizottságok április 29-én a következő helyrajzi számú házakra kvetett III. oszt. keresetadó-javaslatokat tárgyalják: VI. ker. A) bizottság 4017—24; B) bizottság 3350—3378; V. ker. 865—70; VII. ker. A) bizottság a külön meghívottak; B) bizottság 4347—54; a IX. ker. a központi vásárcsarnoki külön meghívottakét.

(*) **Ingyenes fürdő a katonáknak.** A székes-főváros hatósága, mint minden évben, az idén is át-engedi a **Maruzt**-hid és **Ferenc József**-hid mellett levő fürdők használatát a katonaság részére, azzal a feltétellel, hogy ünnepek és vasárnapokon a kato-nák nem mehetnek a fürdőbe, hétköznapokon pedig csak délután 2—4 óra közt használhatják s egyszerre csak 150 katona mehet egy-egy fürdőbe.

SPORT.

*, **Football.** A *Budapesti Posta- és Táviró-tisz-tviselők Sportegyesülete* vasárnap délután összemérte erejét a *Budapesti Athletikai Klub* I. csapatával. A postások győztek az *Athletikai Klub* I. csapata ellen 1 goalloal 0 ellen. Az izgalmas mérkőzést díszes köz-zönség nézte végig, többek között ott voltak **Demény** és dr. **Henyej** postaigazgatók és **Schaden** tanácsos.

*, **Bajnoki vívőversenyek.** Szombaton és va-sárnap folytat le a *Magyar Athletikai Szövetség* által rendezett országos bajnoki vívőversenyek a *Nemzeti Lovardában* nagy és előkelő nézőközönség előtt. A versenyeken az ország legelső vívói vettek részt a következő eredménnyel:

A törversenyben első **Akay** Alajos (W. V. C.), második dr. **Portelek** László (M. A. C.), harmadik **Tóth** Ferenc főhadnagy, negyedik **Lestyánszky** Dezső. A kardverseny minősítési küzdelemmel kezdődött, mely-ben minden versenyző kétszer vívott s melynek eredményeképpen több versenyző kiesett a további verseny-ből. A visszamaradott 20 legjobb kardvívó 4 csoportba lett osztva s minden csoportban a körvívás szabályai szerint mérkőztek az ellenfelek. Az első csoportban győzött dr. **Portelek** László, a másodikban dr. **Nagy** Béla, a harmadikban **Halász** Gyula, **Dombó** Béla és **Krencsey** Géza a negyedikben **Tóth** Ferenc. Ezek után a csoportok győztesei küzdöttek az elsősgéért. Másfél órai küzdelem után dr. **Nagy** Béla került ki győztes-ként a bajnoki küzdelemből. Második lett **Portelek**, a tavalyi bajnok. Harmadik **Krencsey**, Negyedik **Toth**.

A versenybírók a következőket tüntette ki dí-jakkal: I. **Akay** Alajos (W. V. C.) Magyarország vi-torbajnoka 1901-ben címet, a M. A. Sz. aranyérmét és bajnoki oklevelet nyert. 2. dr. **Portelek** László (M. A. C.) nyeri a W. V. C. aranyérmét. 3. **Tóth** Ferenc főhadnagy (Bécs Ujhelyi) Freistädter Jenő lovag tisz-teletdíját. 4. **Lestyánszky** Dezső pedig a versenybíró-ság tiszteletdíját.

A kardversenyben díjakat nyertek: dr. **Nagy** Béla, aki megkapta a Magyarországi bajnoka 1901-ben címet is, dr. **Portelek** László, **Krencsey** Géza, **Tóth** Ferenc főhadnagy, **Pálmay** Andor, **Schwarz** József, **Szőcs** Aladár és **Penninger** Antal.

A verseny nagyszabású vívó-akadémia követte, azután bankett volt a *Pannonia* különtermeben, ahol a két bajnokot lelkesen ünnepelték.

*, **Katonatisztek lövészene.** *Pozsonyból* táviratozzák: A pozsonyi lovassági dandár tiszti-iskolájának ma délután volt a lövészene a nagy katonai gyakorlóterén ezernyi közönség jelenlétében. Az arisztokrácia élén **Frigyes** főherceg és **Izabella** fő-hercegnő is megjelentek négy leányukkal. **Frigyes** főherceg mint versenybíró is szerepelt. Hat tu-tam volt, köztük öt akadályverseny és egy vadá-szati futam, mely a közönséget leginkább érdekelte. Vadászester **Knapp** főhadnagy volt.

*, **A tavaszi második luxulóvásár** díjazása ma megtörtént, az eredményt azonban csak ho nap délben hirdetik ki hivatalosan. A díjazás eredménye a következő:

I. **Négyes fogatok:** Első díjat nyert **Döry** Ödön 78—81 katalógus számú négyese. Második díjat nyert **Vass** Jenő gróf 343—344. számú négyese. *Diesőri* ok-levélet kapott **Döry** Jenő 72—75 számú és **Fáy** Béla 63—66. számú fogatai.

II. **Hintők:** Első díjat nyert **Bruder** és **Kellet** 153—154 számú, második díjat báró **Harkányi** János 343—344 számú, harmadik díjat gróf **Apponyi** Géza 101—102 számú fogatai.

III. **Jukkerok:** Első díjat nyert **Döry** Jenő 74—75 számú, második díjat báró **Herring** Viktor 362—363 számú, harmadik díjat gróf **Keglevich** Gyula 23—24

számu fogata. *Dicsérő oklevélet* kapott Vadas József 159—186 és Fischer Miksa 7—8 számu jukke-rfogata.
IV. *Hátasok: Első díjat* nyert gróf Zichy Béla 401 számu, *második díjat* Fáy-Halász Gida 342 számu, *harmadik díjat* Beretvárs Endre 339 számu hátasa nyerte el.

•• **Debreceni lövészeny.** A debreceni versenyeink mai második napja is élénk érdeklődés mellett folyt le. A Geist-istálló ma sem nyert versenyt. Szemere százados rohamosan halad a championátus felé, ma ismét nyert három versenyt. *Maikönig öreg* napjaira ismét hasznos lónak ígérkezik. Ma megint megnyerte a nap főversenyét, a Totalizátor-versenyt.

A részletes eredmény, mint táviratunk jelenti, a következő:

I. **Nyeretlenekversenye.** Ő kir. fensége Ferenc József braganzi herceg *Graicillisa* (Szemere) első, Prima második, Bajos harmadik. Futottak még: Tajana, Tricolore, Brangüne, Alcás. Totalizátor: 10: 89.

II. **Totalizátor-versenye.** Koller S. főhadnagy *Maikönig-je* (Tulajdonos) első, Diva második, May's Slave harmadik. Totalizátor: 10: 27.

III. **Nyulási gátversenye.** Chernel Gy. *Ellucio-ja* (Szemere) első, Peninsular második, Des Grioux harmadik. Azután Barkarol, Lubeck. Totalizátor: 10: 17.

IV. **Hadsereg akadémia-versenye.** Pongrácz J. hadnagy *Kong Harald-ja* (Tulajdonos) első, Pagnin második, Ferkó harmadik. Nyiri pajkos elbukott, Remek és Próba kitértek. Totalizátor: 10: 35.

V. **Szentgyörgyi akadémia-versenye.** Liptai Béla *Pattogója* (Szemere) első, Bokros második, Contrás harmadik. Indultak még: Pásztor, Csehi, Exoffo, Vele kitért. Tot.: 10: 24.

IV. **Vigaszversenye.** Báró Bánffy A. *Erdésze* (Horváth) első, Des Griux második, Tripot harmadik. Futottak még: Braut, Retek, Saranthe, Karikaacsapás, Alcás. Tot.: 10: 62.

•• **Budapesti ügétversenyeink.** Ma volt az ügétversenyeink második napja, a rossz közlekedés miatt igen közepes látogatottság miatt. A versenyek meglehetősen érdekesen folytak le, de a harmadik futamban az a különös eset történt, hogy a negyediknek érkezett 16. helyeztetett elsőnek és a totalizátor erre fizette ki a tétet. A részletes eredmény a következő:

I. **Városligeti díj.** Díj 1200 korona. Távoleség 3600 méter. Báró Senney J. *Lokajai* (báró Senney Géza) első, Wienerw. ménes *Wyzeoffja* második. Roheim Zs. Inof Shebaja harmadik. Itélet. Igen biztosan nyerve. Totalizátor: 10: 67.

II. **Handicap.** Díj 1000 korona. Távoleség 2600 méter. Wienerw. ménes *Steffije* (Nelson) első, Wienerw. ménes *Märchenje* második, báró Haupt-Stummer *Affendakisa* harmadik. Azután Matyi, Játék, Kékasszony, Iván, Lissza. Itélet: Biztosan nyerve első, jó harmadik. Totalizátor: 10: 12.

III. **Áprilisi handicap.** Díj 1000 korona. Távoleség 3000 méter. Wienerw. ménes *Pávája* (Nelson) első, gróf Zichy K. *Peggieje* második. Azután Parázs, Szerencsétlen, Kuruc, Dalia, Trilby. Szerencsétlen, mely első, Parázs, mely második és Trilby P., mely harmadik volt, galoppozás miatt diszqualifikáltott. Totalizátor: 10: 26.

IV. **Vigasz-handicap.** Díj 1000 korona. Távoleség 3300 méter. Ijabb Vojnich S. *Bráva G-je* (Goff) első, Kubinyi M. Ivánja második, gróf Keglevich Gy. *Limbusa* harmadik, azután Kékasszony, Virmány. Itélet: Biztosan nyerve. Totalizátor: 10: 15.

V. **Kettős-handicap.** Díj 2000 korona. Távoleség 6000 méter. Báró Senney I. fogata (tulajdonosa) első, Ijabb Bernrieder fogata második, Muslay Gy. fogata harmadik, azután gróf Apponyi Gy. fogata. Itélet: Könnyen nyerve. Totalizátor: 10: 28.

•• **Bécsi lövészeny.** A bécsi tavaszi meetingnek legkimagaslóbb versenyszáma, a *Trial-Stakes*, ma dőlt el a Freudenauban. A *Trial-Stakes* első komoly mérkőzése a derby-évjárat elijének és minden évben a háromévesek színe-javát gyűjti a starthoz. Bár Ezermeister és Mr. Jumping a Derby és Király-díj első favoritja nem vett részt a versenyben, a nagyra-tartott Ormód és még egynehány komoly kékszalag-aspiráns törölve lett a versenyből, seki sem fogja állítani, hogy a verseny vesztett volna érdekességéből. Még csak érdekesebb tette a versenyt, hogy még soha sem volt oly bizonytalan a verseny kimenetele, mint ez idén. A verseny jókora meglepetéssel végződött, *Falbot* Taral brilláns lovaglással győzelemre vezetve, könnyen 2 hosszal nyert a nagy utasidre *Jubilee* és *Retour* ellen, *Nézz rédm*, *High Leicesterhire* sehol. A mai nap másik szenzációja, hogy az osztrák oaks nagy favoritja vereséget szenvedett. *Kamorosan* ugyanis futott az áprilisi versenyben és a harmadik helylyel kellett beérnie a szép stílusban nyerő *Ponyvásy* és *Gallait* mögött.

A részletes eredmény a következő:

I. **Áprilisi verseny.** Díj 2000 korona. Szemere M. *Ponyvásy* (Clemison) első, báró Springer *Gallait* második, lovag Wiener-Welten R. *Kamorosan* harmadik. Totalizátor: 10: 35.

II. **Handicap.** Díj 2000 korona. Távoleség 1600 méter. Gróf Festetics T. *Frauo-tireur* (Hughes) első, Neleus második, Malice harm. 3k. Totalizátor: 10: 152. Helyrefogadások: I. 50: 207. II. 50: 159. III. 50: 104.

III. **Trial Stakes.** Díj 40000 korona. Péchy A. *Falbj-ja* (Taral) első, Mr. Wood *Jubilee-je* (Dogget) második, Dreher A. *Retour-je* (Jones) harmadik. Totalizátor: I. 10: 50, II. 50: 115, III. 50: 448, IV. 50: 157.

IV. **Golláth-versenye.** Díj 4000 korona. Szemere M. *Azort is-ja* (Cleminson) első, Bombardier második, Hammels harmadik. Totalizátor: I. 10: 43, II. 50: 95, III. 50: 113.

V. **Eladók handikapja.** Díj 2000 korona. Szemere M. *Bézája* (Cleminson) első, Tam-Tam második, Aranyos harmadik. Totalizátor: 10: 68. Helyrefogadások: I. 50: 121. II. 50: 154. III. 50: 187.

VI. **Meldilngi díj.** Díj 3000 korona. Báró Üchtritz Zs. *Dundja* (Taral) első. Totalizátor: 10: 15.

VII. **Akadémiaversenye.** Díj 3000 korona. Strzygowsky V. százados *Cyranója* (Huxtable) első. Belle Helene második, Alár harmadik. Totalizátor: 10: 68. Helyrefogadások: I. 50: 88 II. 50: 66, III. 50: 86.

TÖRVÉNYSZÉK.

§§ **Az ügyvédi kamara közgyűlése.** A budapesti ügyvédi kamara ma délelőtt tárgyalta folytatólag a perrendtartási javaslat után az új hiteltörvénytervezeteket, amelyek a *szétválasztásról és csődönkívüli kényszerességéről, a csődönkívüli megtámadási jogról és a csődítörvény módosításáról* szólnak. A közgyűlésen dr. György Elek elnökölt. A hiteltörvény-tervezetek előadója dr. Messinger Simon budapesti ügyvéd volt, aki sorra egymásután ismertette a törvénytervezetekre vonatkozó véleményes jelentését kimerítő megokolás kíséretében. A zajos éljenzéssel iogadott előadói jelentés kapcsán érdekes vita indult meg, amelynek során dr. Rácz Géza a vagyonelezárlási eseteket is bekívánja vonni a megtámadási jog keretébe. Dr. Messinger Simon előadó utal arra, hogy a megtámadási jog eddigi csoportjai teljesen lefedi azokat az eseteket, melyekben a hitelbiztonság a védelemre szorul és azoknak további illetlen kiterjesztése valóságos gondnok-ság alá helyezné a gazdasági forgalmat. Ismer-teti ő szakasz elötörtenét, mely egyedül az osztrák megtámadási törvényben van meg és ott is a kereskedelmi közvélemény és a képviselőház ellen-zése darca csak a felsőház erőszakolta ki, a képviselőház pedig csak azért nyugodott bele hogy a régóta vajudó törvény végre életbe léphessen. Ezután a közgyűlés az előadónak mind a három törvény-javaslatról szóló véleményes jelentését egyhangulag, lelkesedéssel elfogadta s úgy a választmányak, mint az előadónak nagy gondnal készült munkájáért jegyző-könyvi köszönetet szavazott.

TAVIRATOK.

Orsova, április 28. Tegnap a kozlai köszén-bányában ismét szerencsétlenség történt. Köomlás ugyanis agyonütötte *Pasku* Dimitru vajtót.

Róma, április 28. *Az Italia* megcáfolja Rampolla bíbornok lemondásának híreit.

Zára, április 28. *Waldeck-Rousseau* francia miniszterelnök tegnap nejevel Spalatóba érkezett és megtekintette a város látványait. A miniszterelnök ma reggel Raguzába utazott.

A badeni nagyherceg jubileuma.

Karlsruhe, április 28. Vilmos császár a badeni nagyherceghez 60 éves katonai jubileuma alkalmából levelet intézett, amelyben a császár ünnepli a nagyherceget, mint aki a német birodalom felemelésében hathatósan részt vett, továbbá, mint Nagy Vilmos császár és Frigyes császár hűségese barátját és azt a reményét fejezi ki, hogy a hűségese kötelességteljesítésnek az a magasztos példája, amelyet a nagyherceg mindenkor mutatott, még sokáig fog a hadsereg előtt tündökölni.

A kínai bonyodalom.

Berlin, április 28. Gróf *Waldersee* jelenti *Pekingből* e hó 27-iki kelettel: A nehézkes összekötötés folytán csak a múlt éjjel érkezett ide a következő jelentés: *Kettler* megerősített dandárát négy oszlopban állították föl a fal ellen. A jobb szárny-oszlop *Ledebur* parancsnoksága alatt állott. Ezután következtek *Hoffmeister*, *Mühlentels* és *Wallmenich* hadoszlopai. *Ledebur* e hó 24-én ért a falhoz, miután *Heiskankuannál* kisebb ütközete volt. *Hoffmeister* az ellenséget 23-án visszavetette, míg *Mühlentels* ugyanaznap egy erős ellenséges csapatra bukkant, mely a szoros utaló erődöt megszállva tartotta. Az ellenség, mely rendkívül erős állásban volt, erősen küzdött. Csak 11 órai harc után foglalták el az állást. *Mühlentels* őrnagy és *Richter* hadnagy könnyen, *Drevelo* hadnagy súlyosan megsebesült. A vesztésgé azonkívül két halott, köztük egy zászlóvivő, továbbá hat súlyosan sebesült és 10 könnyen sebesült. *Wallmenich* a sokszorosan túlnyomó ellenséget e hó 23-ikán a Thacho-bévigástól keletre egy erős állásban megtámadta és szétszórta. A harcmezőn egyesült azután a Cinghingből érkező *Mühlman*-zászlóalj, mely kissé odébb délre egy új ellenséges hadállásra bukkant, azt elfoglalta és az ellenséget Kukuánig üldözte. *Wallmenich* ide követte

a zászlóaljat. Az ellenség súlyos veszteségeket szenvedett. Tizenegy régi és két gyorstüzelő ágyut ejtettek zsákmányul. A német csapatok vesztesége egy halott, három súlyosan és kilenc könnyebben sebesült. *Dusterberg* hadnagy lövést kapott a jobb karjába. Az ellenség mindenütt visszavonulóban van. *Lessel* tábornok abban állapodott meg *Baillouddal*, hogy a franciák, akik nem kerültek ütközetbe, Kukuán meg-szállják és a baloldalt biztosítják. *Kettler* dandára kis napi menetekben *Paotingfuba* vonul.

Berlin, április 28. A *Wolf-ügy*nökség jelenti *Pekingből* hivatalos forrásból: *Kettler* tábornok négy oszlop és *Liu* tábornok kínai csapata közt a kínai fal mellett e hó 23-ikán három és e hó 25-ikén egy ütközet volt. A kínaiakat mindenütt makacs ellenállás után visszazarították a fal mögé és Kukuánig üldözték. Német részről négy tiszt megsebesült, három ember elesett és harminckettő megsebesült. A franciáknak nem volt ütközetük.

Meline beszéde.

Remiremont, április 28. A megye haladóipárti republikánusainak gyűlésén *Meline* hosszabb beszédet mondott, amelyben élénken kritizálta a kormány politikáját. A szónok a kormányt teszi felelőssé a sztrájkokért és szemére hányja, hogy a kongregációkról szóló törvényjavaslatot pusztán azért nyújtotta be, hogy többséget megtartsa.

Jelenleg, ugymond, harc folyik a liberális és a jakobinus köztársaság közt. Franciaországnak mielőbb választania kell a kettő között. A liberálisok tudják, hogy első feladatuk a munkások helyzetének javítása és azért kitűnő törvényeket határoztak el. A földművesek, melynek a liberálisok erejüket szentelik, a kölcsönösség szervezése minden alakjában, mert egyedül az képes a szociális problémát a jövőben végleges megoldásra vinni. A szónok ezután a külpolitikával foglalkozik és hangsúlyozza az egyetértés szükségességét. Mig mi — ugymond — szétmárcangoljuk egymást, a szomszédnépek pihentetik belviszályaikat, hogy erejüket összegyűjthessék. Mindent feláldoznak a kifelé szükségesek expanziónak és úgy látszik, csak az az egy gondolat vezérli őket, hogy gazdasági téren legyőzzenek bennünket ekként várva a más téren való találkozásra. Az imperializmus, mely mindenütt felnövekedett, semmi egyéb, mint ennek a gondolatmenetnek az eredménye és durva keze alatt meghajolnak a világ első nemzetei. Nekünk akik mindenekelőtt ki vagyunk téve külső katasztróáknak, jogunk van arra, hogy minden nyugtalankodjunk, ami Franciaország életére jelenthet. Ezért a nemzeti kiengesztelődés politikáját ajánljuk.

Delcassé Pétervárot.

Pétervár, április 28. *Mihály* trónörökös nagyherceg tegnap Gacsinában fogadta *Delcassé* francia külügyminisztert, aki átadta neki a becsületrend jelvényeit.

Pétervár, április 28. A *Journal de St.-Petersbourg* hangsúlyozza, hogy *Delcassé* francia külügyminiszter Pétervár hivatalos és társadalmi körében a legelőnkebb szimpátia tanujeivel találkozott. Az orosz kormánykörökben teljesen méltányolják okosságát és államférfiai belátását annak a térfűnek, aki az Oroszország és Franciaország közt mindkét nemzet előnyére fennálló szövetség teljes átértésével oly hatásos módon járul hozzá az általános béke és a hatalmak közti jó egyetértés fenntartásához.

Az algiri lázadás.

Algir, április 28. A *marquerittei* felkelést *Hadi Ben Aizza* marabab idézte elő, aki az idegenek elűzését és az általuk elrabolt területek visszerzését hirdette.

Algir, április 28. Bennszülöttek megtámadtak egy *teheronat*ot, amely *Affreville*-ből Algirba tartott, és több lövést intéztek a vonatra, a nélkül azonban, hogy valakit megsebesítettek volna.

Napirend.

Napló. Hétfő, április 29. — Rómái katolikus: Péter vt. — Protestáns: Szibilla. — Görög-orosz: (április 16.) *Agape*. — Zsidó: Ijart 10. Scheni böjt. — Nap két: 4 óra 30 percor. — Nyugszik 6 óra 52 percor. — Hold két: 2 óra 52 percor délután. — Nyugszik: 2 óra 33 percor éjjel.

Királyi kihágatás a budai királyi palota tróntermében d. e. 10 órakor.

A *pénzügyminiszter* fogad délután 4 órakor. **Nemzeti Múzeum.** Természettajrtár. Nyitva délelőtt 9 órától 1 óráig. Többi tárai 1 korona belépődíjjal tekinthetők meg.

Órások Képtár zárva.

Órások kiállítás a *Múzeumokban* délelőtt 9 órától délután 4 óráig. Belépődíj 1 korona.

Istvánffy Gyula festőművész kiállítása az *Andrássy-ut* Belle-Vue épületben reggel 9 órától este 6 óráig díjtalanul.

Iparművészeti múzeum zárva.

Teknológiai Iparmúzeum nyitva van délelőtt 9 órától 12 óráig.

Mezőgazdasági múzeum zárva.

Földtani intézet múzeuma zárva.

Közelédesi Múzeum a városligetben nyitva 9—12-ig, és délután 3 óráig 5-ig.

Az Akadémia Goethe-szobája nyitva d. e. 10—12-ig.

Múzeumi könyvtár nyitva d. e. 9—1-ig.

Ákadémiái könyvtár nyitva délután 3—7-ig.

Egyetemi könyvtár zárva.

M. KIR. OPERAHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én. Zárva.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én. Előszór:

Farsang utóljá.

Dráma 5 felvonásban. Írta: Hartleben O. E. Ford.: Boöthy László.

Személyek:

Gertrud Százasos Marschall Hoffmann Ramburg Péter Ramburg Pál Török L. Szoyér Mihályfi Gyenes Horváth Gróbitsch Dezső Rudorff Klewitz Henrik Schmitz Császár Beregi Zilahi Rózsabegyi Vizvári

Kedzete 7 1/2 óraker.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én.

A denevér.

Operett 3 felvonásban. Szövegét írták Hafner és Genée. Zenéjét szerzte Strauss János.

Személyek:

Eisenstein Rosalinda Frank Orlovsky Altred Ráthonyi Szoyer Fűredi Döry Picnler Falke Bind Adel Frosch Ida Dalnok Gíréth Inkey Boross Varga

Kedzete 7 1/2 óraker.

Jegyek a M. kir. Operaház, Nemzeti és Magyar Színház előadására kaphatók és előjegyezhetők Bárd Ferenc és Testv. zeneműkereskedéseiben Kosuth Lajos utca 4. sz. és Andrassy-ut 42. sz. n., valamint a New-York kávéházban. (Telefon)

VIGSZÍNHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én.

A berlini Deutsches Theater tagjainak előadása: Henschel fuvaros.

Színzmű 5 felvonásban. Írta Gerhart Hauptmann.

Kedzete 7 1/2 óraker.

NÉPSZÍNHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én.

Blaža Lujza asszony mint vendég. A piros bugyelláris.

Eredeti népszínmű dalokkal 3 felvonásban. Írta Csepregy Ferenc.

Személyek:

Török Mih. Szerdahelyi Blaha Juli asszony Menci Huszárkapitány Csillag Pál Peták Boros Pannás, jegyző Kovács M. Hajas, ispán Kőzsa Gyurka Misi postás 1-ső kisbíró 2-ik Öregbéres Jóska, kocsis Egy legény Kovács K. Kalocsai Nyíri Horváth Vidor Ujvári Dellé Lejtényi Hillei Kovács K. Kalocsai Nyíri

URÁNIA SZÍNHÁZ

Hétfő, 1901. április hó 29-én.

Zárva.

KISFALUDY-SZÍNHÁZ.

Hétfő, 1901. április hó 29-én.

Zárva.

FOLIES CAPRICE.

Ma:

Die Familie Bernstein in Ostende.

Írta: CAPRICE.

Ezt megelőzi:

Bocskai traktéros.

És

Der schöne Ulrich.

Cigányzene reggeli 5 óráig a pompás télikertben.

Somossy-Mulató

(Nagymező-utca).

Albrecht Ferenc, igazgató.

Pénztárnyitás 7-kor. Kedzete 8-kor.

Még csak holnap kedd, április 30-ig fel-lepte a balett-operett-személyzetnek. Ma pontban 10-kor utolsóelőtti előadása

Vénusz * *

* a földön.

Holnap kedden, visszavonhatlan bucsu-előadása a

Vénusz a földön

című balett-operettben.

Jegyek elővételben kaphatók Weisz A. nagytűzdő-jében, Károly-körút 26., tézsdő Andrassy-ut 26. és 38. sz. alatt ugyint a Somossy Mulató pénztáránál.

Hiteles okmánynyal igazolja

BÁNÓ GYULA

bankháza

Budapestben, VII., Erzsébet-körút 14.

hogy a magyar gazdasz-szonyok egyesületének árvaháza kizárólag ezen bankháznak adta meg azon jogot, hogy ott növendékeinek egyike minden sorsjegy-megrendelő részére szerencseszámot huzzon az ott felállított szerencsekerékből.

1/1 sorsjegy --- 12.--- korona. 1/2 " --- 6.--- " 1/4 " --- 3.--- " 1/8 " --- 1.50 " Huzás már május hó 22-én.

Szabadalom.

A m. kir. belügyminiszterium által 1900. évi március hó 21-én 28722. szám alatti jóváhagyott alapszabályok szerinti működő és tagjai fogyelemi ellenőrzést gyakorló

Magyar Hites Szabadalmi Ügyvivők

Testülete

tagjait, kik azonkívül a m. kir. szabadalmi hivatal, illetve a kereskedelemügyi m. kir. miniszter fogyelemi főnhatóság alá is tartoznak, mindennemű szabadalmi és iparvédelmi ügyek elintézésére ajánlja.

A testület tagjai:

Bernauer Zsigmond (Dr. Szilasi és Bernauer) VII., Kerepesi-ut 32. Bölcskey Pál V., Fűrdő-utca 1. sz. Kalmár Jakab (Kalmár J.) VII., Kerepesi-ut 44. sz. Kelemen M. István (Kelemen és tsai.) VII., Hotel Royal B. Meller Ernő VII., Erzsébet-körút 13. Neufeld Armin VIII., Jó-zsef-körút 8. sz. Schön Fülöp (Schön F.) VII., Erzsébet-körút 19. Dr. Szilasi Jakab (Dr. Szilasi és Bernauer VII., Kerepesi-ut 32.

Hatóság, enged. Szabadalmi és műszaki iroda

TALÁLMÁNYOK

műszaki kidolgozására,

SZABADALMAK

kieszköztetésre és értékesítésére.

Tulajd. mos: Engelsmann Rezső gépészmérnök, Budapest, IV., Múzeum-körút 15.

LUSER L.-féle TURISTA-TAPASZ.

Advertisement for Luser L. tourist tape with an illustration of a man carrying a pack. Text: Biztosan és gyorsan ható szer tyukszem, szemóris és a talp, valamint a sarok bőrkeményedését, továbbá mindenféle bőrszárazságot ellen. A hatásért jutalmis válik. Képzeti szék. raktár: SCHWENK L. gyógyszer. HEIDLING-BÉCS. Csak akkor valódi, ha minden használati utasítás és minden tapasz a mellettes védjegyvel és aláírással el van látva, azért is erre ügyelni kell. 000 1 doboz ára kor. 1.20. 0000 Vidékre kor. 1.60 előzetes beküldése mellett bérn. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer. Budapest, Király-utca 12. és Andrassy-ut 29.

Elégedetlenség lehetetlen!

Meg nem felelőért a pénz kifogás nélkül visszaadatik.

Felöltő 9 frt, kammgarn-öltöny 14 frt, havelock egész gallérral 9 frt. Mind tisztá gyapjuból. Rothberger Jakab esz. (és kir. udvari ruha-szállító Budapest, Váci-utca 6. szám.

Petánovits „Metropole-szálloda“

VII. kerület, Kerepesi-ut 58. szám.

Ma nagy hangverseny Pongrácz Lajos kolozsvári zenekara által.

Advertisement for BUTOROK (Asztalos és kárpitos) by GLÜCK JOZSEF. Text: Asztalos és kárpitos BUTOROK egyez darabok és egész berendezések kizárólag saját, szolid Készpéncz és részletfizetésre GLÜCK JOZSEF-cégnél Budapest, VII., Erzsébet-körút 32. sz. Árjegyzék 50 fillér beküldése ellen bérmentve.

Uj levélboríték-gyár. 1901. május hó elsejétől Budapest, VI., Aradi-utca 16. sz.

Levélboríték-ujdonság!

Szives figyelmébe ajánlja levélboríték-ujdonságait minden nagyságban, minőségben és minden alakban, ugy a közönséges, valamint a legolcsóbb árak mellett.

Ismét előrusítók előnyben részesülnek.

Uj levélboríték-gyár.

B B B EIFELO BANKHÁZ BUDAPEST, Károly körút 1 szám.

RENDELJUNK A LEGREGIBB BUDAPESTI BANKHÁZNÁL: AZ EZEN HIRLAPBAN KÖRÜLMÉNYESEN HIRDETETT OSZTALYSORSJEGYEK BANKHÁZAMBAN LEGGELSZERÜBBEN KAPHATÓK AZ ÖSSZEKNE POSTA-UTALVÁNYON VALÓ ELEGES BEKÜLDÉSE MELLETT! ÁRAK: NEGYED SORSJ. 3 KOR., FEL SORSJ. 6 KOR. EGÉSZ SORSJ. 12 KOR. ÖSSZNYEREMÉNY 13 MILLIÓ 160.000 KORONA! HUZAS MÁR MÁJUS 22-ÉN!

A hét színház műsora.

Table with 6 columns: Day, National Theatre, M. Kir. Opera, Vigaszínház, People's Theatre, Hungarian Theatre. Rows include Kedd, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat, d. u., Vasárnap, and este.

Használt férfiruhákat legmagasabb árban vesz Weisz Lipót, IV., Kristóf-tér 2. Kívánatra a vevő a helyszínén meg-jelenik.

Valódi Echo-Phonograph, teljes felszereléssel együtt 20 frt, grönnyör mag-nészetűl hangok, dréja frt 1.50, türes hengerek dréja 80 kr. Sternberg Armin és Testvéro es. és kir. udv. hangszergyárosok Phonograph-szállító, Károly-körút 2. (Kossuth-Lajos-utca sarok.) Zenopola.

A ki begedül, cimbalmot, harmónikát, mocha-nikat hangszereket, vagy zongorát akar szani, kérem ár-jegyzékot Sternberg Armin és testvéro es. és kir. udv. hangszergyárosoktól Kerepesi-ut 36. mely egek minden ekkörül külön-gesre állt árjegyzékot küld tel-jesen díjtalanul.

Megjelentek Zöldi Marcinak a hónap 15. hangszergyárt. díjmentesen két eredeti, gyönyörű nőfő. Sternberg Armin és testvéro es. és kir. udv. hangszergyár ki-adásán. Ára 1 korona; 1 ko-rona 13 fillér beküldése ellé-nében bérmentve küldik a ki-adók.

Zongora, 8-éves, kereszthurok, korvas használt, süngöcsen eladó. VII., Kerepesi-ut 64. I. emelet, 12 ó-raig. 13 fillér beküldése ellé-nében bérmentve küldik a ki-adók.

Virágnyelv.

Minden ismert virág jelentősé-gé meg van írva ebben a könyv-ben, melyet szerkesztője a leg-jobb keleti forrásokból állított össze. Ára szines kötésben 80 fill. Az ország előzetes beküldése esetén bérmentve küldé-tik meg. Megrendelhető Lampel Róbert (Wollaner F. és Flaj) es. és kir. udvari könyvkereskedésében, Andrassy-ut 21. sz.

Titkos betegségek

mindennemű impotentiát meg idős emberek nála meglepő sikerrel, alaposan gyógyítja med. univ. Dr. Fabinyi

v. kórházi orvos, specialista

oly módszerrel, melyet sok ezer betegnél

biztos eredménnyel alkalmazott számos évi kórházi gyakorlatában.

Biztos ekkor folytán honorárium utólag is fizethető. Levelekre díjtalanul válaszol; kívánataira gyógyszerrel. 16678 Lakás: Budapest, VII., Erzsébet-körút 12. I. em. Bejártat a léposonál. Külön váróterem. Rendel. 1 óra 9-3-ig. Rendei 1 este 9-3-ig.

Zongora 8-éves, kereszthurok, korvas használt, süngöcsen eladó. VII., Kerepesi-ut 64. I. emelet, 12 ó-raig. 13 fillér beküldése ellé-nében bérmentve küldik a ki-adók.

Advertisement for BUTOROK (Asztalos és kárpitos) by GLÜCK JOZSEF. Text: BUTOROK úgy készpénzert, mint részletfizetésre a leggyorszerűbből a leginomabb kivitelű legjutányosabban Ehrentren és Fuchs testvéreknel, BUDAPEST VI., Teréz-körút 3. Andrassy-ut közelében. Képes árjegyzék ingyen.